



OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 4 • APRIL 2008



Jaarvergadering



Jubileumtocht, impressies



Jubileumtocht, wandelverslag



EHBO kan handig zijn

*Elly en John van Berkel op het snelwandel-
parkeers in Olland. De opkomst was dit
jaar goed, vooral onder OLAT-leden.*



Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Boetje Hulselan (bestuursafgevaardigde),
Henk Plasman, Piet van der Ree (secretaris),
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, *vacature*

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel, 0411 621706

Rooise Wandelingen en Avondvierdaagse

Marinus van Roosmalen, 0413 475467
Betsie van Mil, 0413 475454

OLAT-Wandelwegen

Theo Tromp (coördinator), 0495 450325
Jan van Berkel (Airbornepad)
Truus van Vessem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

Commissie Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

Redactie OLAT-Nieuws

Mirjam Kies, Maria Stortelder, Wil Jacobs, Rinda
Scheltens (tekst); Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie);
Angélique van Deursen (web-editie);
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies

Advertenties: Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Verzending OLAT-Nieuws

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij: t/m 3^e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@hetnet.nl (info via 040 2550342)

*De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en
beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Zie ook www.olat.nl en www.olatnieuws.nl*

INHOUD OLAT NIEUWS 4

Van de bestuurstafel <i>Toon van Wordragen (a.i.)</i>	2
Voorwoord <i>Joop Wesseling</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Ledenadministratie; onze jarigen <i>Jet van den Berselaar</i>	6
Jaarvergadering: spelden, bekens en klompjes <i>Mirjam Kies</i>	7-9
Laatste kans voor clubreis-weekend <i>Toon van Wordragen</i>	10
Spraakverwarring <i>Co Tops</i>	10
Olland: sportieve prestaties in gemoedelijke sfeer <i>Mirjam Kies</i>	11
LPS: Clubkampioenschap, stand en agenda <i>Ad van Asten</i>	12
LPS: wedstrijdverslagen <i>Hans de Vries</i>	13 & 16-17
LPS: uitslagen & tussentijden Olland <i>Hans de Vries</i>	14-15
Mijn tweede Nachtmars door de Zuid-Westhoek <i>Rinda Scheltens</i>	17-18
Hallo Wandelaars! <i>Inge Mol-van Egmond</i>	19
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (42) <i>Christiaan Koehler</i>	20-21
De Groen-blauwe Slingertocht <i>Peter van de Ven</i>	21
Jubileumtocht zal velen nog lang heugen <i>Mirjam Kies</i>	22-23
Rolstoelroute ingewijd tijdens Jubileumtocht <i>Mirjam Kies</i>	23
Mooie, maar ook zeer zware kilometers <i>Ad van Asten</i>	24-25
EHBO-kennis kan wandelaar goed van pas komen <i>Joop Reichenfeld</i>	17
Ploeteren en genieten op de E8 (slot) <i>Henri Floor & Coos Verburg</i>	28-29
Op avontuur in Australië (slot) <i>Herman & Anneke Lieven</i>	28-30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Invzet EHBO op winterserietochten. Afgesproken is, dat voortaan in de plaats waar de winterserie start, de plaatselijke EHBO-vereniging wordt ingeschakeld om aanwezig te zijn op het startbureau en op de caférust. De Jubileumtocht in Nijnsel was de eerste waar dit besluit is uitgevoerd.

Vrijwilligersdag. Het organiseren van de vrijwilligersdag 2008 is weer opgestart. Deze zal plaats vinden in september. Wat het wordt blijft nog een verrassing. Dit is ieder jaar weer onze dank voor alle vrijwilligers die zich voor OLAT hebben ingezet. In juni krijgen zij allen een uitnodiging.

Planning winterseries. De planning voor de winterseries in 2009 en 2010 is besproken. Ook het weekend van de OLAT Clubreizen is behandeld. Besloten is dit nog een kans te geven. Elders in dit blad vindt u meer informatie daarover.

Verzorging Vierdaagse. Er zijn er afspraken gemaakt over de Vierdaagse in Nijmegen wat betreft de verzorging. OLAT doet dit al jaren tegen redelijke prijzen voor alle wandelaars van deze grootste tocht ter wereld.

-Toon van Wordragen-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen



Op de jaarvergadering van 1 maart j.l. droeg Marinus de voorzittershamer over aan Joop Wesseling

IN GESPREK MET JOOP

In overleg is gekozen voor een andere presentatie van het reilen en zeilen rond onze wandelclub. Onze nieuwe voorzitter komt voortaan aan het woord via een maandelijks vraaggesprekje.

Als pas gekozen voorzitter stelt Joop Wesseling het zeer te waarderen dat zo velen zijn kandidatuur op de jaarvergadering hebben gesteund. Met dit vertrouwen op zak wil hij er alles aan doen om de club in de komende jaren nog daadkrachtiger en groter te maken dan ze nu al is. Alle dank gaat naar Marinus, die in de afgelopen 12 jaar met veel persoonlijke inzet, maar ook met veel eigen charme een bijzondere stempel op onze Rooise wandelclub wist te drukken.

In Paul Canters was de jeugd vertegenwoordigd binnen het bestuur, en Paul heeft er ook alles aan gedaan om het lange-afstand- en prestatiewandelen binnen OLAT te stimuleren. En met succes.

Joop zegt de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien. Het team dat nu is aangeleden, kan zeker op veel ervaring rekenen. En met Cor en Boetje als nieuw bloed in de gelederen zijn de belangrijke posten binnen onze vereniging goed bezet. Daarnaast zien we gelukkig de continuïteit van ons clubblad gewaarborgd. Het is immers in ons aller belang dat alles wat leeft binnen de vereniging goed voor het voetlicht wordt gebracht. De redactie kan daarom rekenen op alle steun.

Nog even komen we terug op de drukke maand die achter ons ligt:

- Een jaarvergadering met af en toe emotionele momenten, maar ook met besluiten die toekomstgericht waren én een mooie financiële meevaller vanuit de Regio Brabant-Zeeland.
- Samenwerking met de jubilerende wandelbond KNBLO-NL waarbij het vooral op daadkracht aankwam bij het neerzetten van een tocht die voor iedere wandelaar aanvaardbaar moest zijn. Het weer hadden we niet mee, maar wel leerden wij daarbij enkele mensen kennen die wij om hun inzet zeer gingen waarderen.
- Ad Verbakel, die een prachtig parkoers uitstippelde voor een wandelpubliek dat toch zeker representatief voor heel Nederland mocht worden genoemd. En jullie allemaal, medewerkers in het veld of binnenshuis, jullie waren en zijn de trots van onze wandelclub!

Voor ons ligt een nieuw seizoen, met de Rooise Avond4Daagse als eerstvolgende evenement. Dan de zomerse happening in Geldrop met twee onderdelen die elk een mijlpaal bereiken: de 10^e Kempenlandtocht en de 25^e Kempische Wandeldagen. Joop wenst iedereen veel succes bij de voorbereidingen!

REDACTIE

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
tevens webmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@gmail.com

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Boetje Huliselan

Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13176518, boetjelsa@planet.nl

Cor Broerse

Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam
0345 615530, c.broerse@kpnplanet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Piet van Buul (alg), 06 10884556
Willem Schoonhen, 06 48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 120744736, giro 2608214



WANDELEN OP DINSDAG

Een aantal jaren geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt. Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname.

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo. Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Meestal is er onderweg een café waar we wat kunnen drinken. De meegebrachte boterhammen eten we echter in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Een aantal vaste deelnemers levert een structurele bijdrage aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend, en kunnen we genieten van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties. Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee. In tegenstelling tot andere OLAT-tochten mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. .

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl
Piet van de Zande 040-2263198 pvandezande@zonnet.nl

ZOMERPROGRAMMA

Datum	Route	Startpunt
22 apr	de Moerputten	Camping/café de Vondst 0411-641485 Pepereind 13, 5266 AJ Cromvoirt
6 mei	de Grensmoerassen	Partycentrum De Sluis, 0495-452549 Industriekade 58, 6006 SJ Weert
20 mei	de Vleutroute	Herberg de Schutskuil, 0411-673155 Oude Grintweg 100, 5688 MB Oirschot
3 jun	Rondom Mares	Café 't Hof, 0495-591404 Oranje Nassaulaan 16, Maarheeze
17 jun	Markgraaf	Wegrestaurant de Ketting, 0411-673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Boxtel
01 jul	Run om de Dommel	Camping de Volmolen, 040-2533498 Volmolen 1, 5561 VH Riethoven
15 jul	Wekeromse Zand	Stationswinkel, 026-4820484 Parallelweg 56, 874 BH Wolfheze
29 jul	de Nederheideroute	Hotel de Zwaan, 0492-341226 Dorpsstraat 22, 5761 BN Bakel
12 aug.	Rondje Vught	Het Groene woud, 073-6565382 Helvoirtse weg 186, 5263 LV Vught
26 aug.	Kluispad	Fietscafé de Hospes, 040-2061288 Strijperstraat 46, 5595 GD Leenderstrijp
9 sept.	Oranjebond	Schuttershof, 013-5169242 Dorpsstraat 25085 EK Esbeek
23 sept.	Weerterbostocht	van Horne Hoeve, 0495-531312 Trancheeweg 22, 6002 ST Weert
7 okt.	(dwars door) de Pan	Huize Providentia, 040-2279408 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel



ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
08 apr	Den Beckart
15 apr	't Riethof
22 apr	Oud Rooy
29 apr	Vresselse Hut
06 mei	Den Toel
13 mei	Den Beckart
20 mei	't Riethof
27 mei	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

LET OP: in de eerste week van juni geen Rooise Wandelingen, in verband met de Rooise Avondvierdaagse van 3 t/m 6 juni !





CLUBREIZEN 2008

AGENDA

26 april	GR 5	Vielsalm-Burg Reuland	26-21 km
28 juni	GR AE	Spa-Aywaille	25-19 km
23 aug	GR 576	Clavier-Hamoir	26-21 km
20/21 sept	Eifel	Weekendreis ; verblijf in jeugdherberg Alsnog, bij voldoende deelnemers! za: Daun-Manderscheid 17 km zo: Manderscheid-Kyllburg 20 km	
25 okt	GR 577	Durbuy-Marche en Famenne	23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert.

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00
Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen: Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Belangrijk: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775 of 06 - 13011144
Mailadres (nieuw): toon.van.wordragen@gmail.com



VIERDAAGSE NIJMEGEN

Reserveren voor De Ganzenheuvel

Ook dit jaar bestaat weer de mogelijkheid om tijdens de Vierdaagse te overnachten in De Ganzenheuvel, OLAT's vaste trefcentrum in het hartje van Nijmegen.

In het complex zijn diverse slaapzalen beschikbaar. U dient zelf een matras en slaapzak mee te brengen. Per persoon mag gebruik gemaakt worden van 1 eenpersoons luchtbed (max. 90 cm breed). De accommodatie voorziet verder o.a. in douches, een ruime bar en een eetzaal. Voor wie met de auto komt: er is geen parkeergelegenheid, maar laden & lossen aan de deur kan wel.

De standaard verblijfsduur loopt van maandag 14 juli (vanaf 09:00 uur) t/m vrijdag 18 juli 2008 (tot uiterlijk 22:00 uur).

Aanvullingen zijn mogelijk; zie de extra's hieronder.

In de Ganzenheuvel zelf kan men dagelijks een lunchpakket bestellen voor € 5,00. Dit valt buiten de reserveringen.

Kosten (standaard)	OLAT-leden	Niet-leden
LO = logies/ontbijt	€ 99,00	€ 104,00
HP = half pension	€ 142,00	€ 147,00

Extra's, apart bij te boeken*)

Vrijdagavond	Warme maaltijd	€ 26,00	code A
Vertrek zaterdag (uiterlijk 10:00)	LO za.	€ 23,00	code B
	HP za.	€ 34,00	code C
Aankomst zondag (16:00-18:00)	LO ma.	€ 23,00	code D
	LO ma. + diner vr.	€ 49,00	code E
	LO ma. & za.	€ 46,00	code F
	LO ma. & za. + diner vr.	€ 57,00	code G

*) alle prijzen per persoon

Wijze van betalen

Vóór 17 juni 2008 dient het volledige bedrag te zijn overgemaakt op gironummer 26.08.214 t.n.v. wandelsportvereniging OLAT, met vermelding logies/ontbijt (LO) of halfpension (HP), plus de code voor de eventueel gewenste extra's.

Na 17 juni is een toeslag verschuldigd van € 10,00 p.p. (ook voor deelbetalingen).

De reserveringen worden afgehandeld op volgorde van binnenkomst van betaling.

Informatie: Hein Lenders
Herdersveld 159, 5665 JN Geldrop
06 - 12 07 44 73
hl@heli.demon.nl

Aanmeldstrook inleveren

OLAT-leden kunnen hun aanmeldingskaart inleveren op OLAT-verzorgingsposten, op de Ganzenheuvel of via een aanmeldstrook. Zij worden dan opgenomen in de deelnemerslijst die OLAT Nieuws jaarlijks publiceert.

Korting voor leden KNBLO-NL

Omdat OLAT is aangesloten bij de KNBLO, krijgen OLAT-leden korting op het inschrijfgeld van de Vierdaagse. Bij de inschrijving moeten zij dan wel hun bondslid-nummer opgeven.



ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL:

16 Peter van den Brink	Laren
16 Simon Willems	Gastel
16 Berry van Gorp	Roermond
17 Piet v/d Ree	Maarheeze
17 Cees Visser	Bemmel
17 Frans van den Boom	Helmond
17 Liny Clijsen	Sint-Oedenrode
17 Cor Kersten	Uden
18 Piet Knoester	Geldermalsen
18 Gerard Billekens	Geldrop
18 Carien Rutten	's-Hertogenbosch
19 Jan Warrink	Tiel
19 Alfred Verkoelen	Meijel
19 Hans Stienen	Helmond
19 Jannie Treur-de Koning	Geldrop
20 Jan van Boerndonk	Sint-Oedenrode
20 Diny Goorts	Veghel

21 Frans Bouwens	Sint-Oedenrode
21 Tjeu van den Kerkhof	Weert
22 Lies Bouwmans-van Geleuken	Weert
22 Jack Hendriks	Veldhoven
22 Ben van der Velden	Groenlo
23 Geert-Jan Doms	Eindhoven
23 Bart Lutke Schipholt	Helmond
23 Jan Kleemans	Prinsenbeek
24 Antoinette Vissers - Arts	Mill
24 Govert Kornet	's-Hertogenbosch
24 Bart van der Kraan	's-Hertogenbosch
24 Walter Hagelaars	Best
25 Ger Jansen	Eindhoven
25 Paul Rohner	's-Hertogenbosch
26 Toon van den Broek	Nijmegen
26 Jan Knol	Rosmalen
26 Guillermo Martinus	Tilburg
27 Annette Zwart	Amsterdam
27 Tiny Hurkens	Vianen NB
27 Harold Jansen	Eindhoven
27 Jose Davidse-Dieten	Eindhoven
28 Ton Dorn	Eindhoven
28 Paulien van Berlo	Oss
29 Wim van de Kerkhof	Leende

29 Martin Goossens	Valkenswaard
29 Wilhelmine Verhagen-vd Oever	Sint-Oedenrode
30 Ilse de Boer	Asten-Ommel
30 Constant Dedel	Baarn
30 Wesley van der Gouw	Waalwijk

MEI

1 Piet van Buul	Eindhoven
1 Arie van Gils	Tilburg
1 Marika Beckers-van Hout	Eindhoven
1 Kees van Summeren	Sint-Oedenrode
2 Albert vd Schans	Eindhoven
2 Annika Niesert	Maarssen
2 Evert van Ampting	's-Hertogenbosch
2 Ria Boerefijn	Nuenen
3 Martina de Wit - Verbakel	Veghel
3 Adri van der Graaff	Breda
4 Renate Waterkamp	Best
4 Gerard de Rooij	Breda
4 Fried van Rijt	Helmond
5 Pia Kersten	Zevenaar
5 Piet Severin	Riethoven
5 Ricky van de Tillaart	Eindhoven
5 Jose Schimmel	Eindhoven
5 Hanny van Uppelschoten	Geldermalsen
5 Dilia vd Berg-vd Putten	Sint-Oedenrode
5 Gerrie Griffioen	Schijndel
6 Toon van Boxel	Haaren
6 Tini Koolen-Cuijpers	Nederweert
6 Ger Verhagen	Reusel
6 Lineke den Boer	Zwijndrecht
6 Francien Heussen-Passage	Helmond
6 Henk Heijmans	Sint Oedenrode
6 Ties Brans	Sint-Oedenrode
7 Esther van der Velden	Veghel
7 Anton Stoop	Beek en Donk
7 Tiny Severin-de Boer	Riethoven
8 Truus Kusters	Ysselsteyn
8 Wil van den Brand	Eindhoven
8 Gerard Meeuws	Someren
9 Henk Frijters	Roosendaal
9 Annie Beekmans	Beek en Donk
9 Maria Verschuren	Beek en Donk
10 Pierre Verstegen	's-Hertogenbosch
10 Geert van Dijk	Veghel
10 Rinus Ars	Eindhoven
10 Job van de Berg	Nederweert
10 Lucie van Overbeek	De Beeren
10 Koko Kunes	Eindhoven
10 Nicole Out	Ittervoort
11 Jose van de Brand	Eindhoven
12 Peter van de Ven	Cuijk
12 Wim Freriks	Winterswijk
13 Henk Vellema	Eindhoven
13 Elly Teeuwen	Sint-Oedenrode
13 Pieter Boots	Grashoek
14 Corry van Loon-van Riel	Tilburg
14 John van Berkel	Tilburg



LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404,
jet.dreesen@gmail.com (NIEUW!)

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Marga Meulendijks
p/a Groeneweg 14, 5401 AB Uden

Dhr. Kees van Summeren
Meierij A 102, 5492 DH Sint-Oedenrode

Dhr. Chris van der Aar
Kasteelstraat 11, 6014 EJ Ittervoort

Mevr. Ria Bens-Hubers
Brakels Eng 10, 5441 XS Oeffelt

Dhr. & mevr. Kees & Nettie van Iersel-van Nieuwburg
Akkerstraat 44, 5076 HG Haaren

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Paul Röhner
Zuiderparkweg 97 B
5216 HA 's-Hertogenbosch

Dhr. Peter Haast
Tubapad 11, 5702 JN Helmond

Mevr. Nicole Out
Kasteelstraat 11, 6014 EJ Ittervoort

Mevr. Sandra ter Horst-van Holstein
Veluwepad 2, 5691 LR Son

Dhr. Ben Zuiderhoek
Schoonoordstraat 7, 5582 HM Waalre

Dhr. Nico van Hassel
Burgemeester Molenaarhoeven 8
5244 JJ Rosmalen

Dhr. Arnold de Haan
Sperwer 33, 5492 PH Sint-Oedenrode

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:
Mevr. Tessa Donath, Best



JAARVERGADERING

OLAT Speld van Verdienste voor Cees en Franca Smits

Een Speld van Verdienste krijg je niet zomaar. Want behalve dat iemand zich bij OLAT verdienstelijk heeft gemaakt, moet dit ook nog eens onder de aandacht zijn gebracht bij de Commissie Onderscheidingen. En die beslist of de voorgedragen persoon inderdaad een onderscheiding waard is.

Op de jaarvergadering van 1 maart j.l. werden twee Spelden van Verdienste uitgereikt. Een aan oud-lid Cees Smits en de andere aan diens onlangs overleden echtgenote Franca. Een ontroerend moment voor Cees, en een samenvatting van de redevoering van Piet Knoester drukken we hier dan ook graag af.

Bij de jongere garde zal Cees Smits wellicht niet zo bekend zijn; de laatste jaren is hij immers niet meer actief bij OLAT. Maar daarvoor heeft hij jarenlang zijn sporen verdiend in de verzorging. Met name bij de Kempische Wandeldagen, waarvan hij lange tijd de coördinator was.

„Cees is er nog één van de vorige eeuw, toen OLAT nog geen duizend wandelaars of meer mocht ontvangen op een winterse-rietocht, en men zich moest behelpen zonder mobiele telefoon, GPS of TomTom. Maar wel iemand die altijd op tijd en op de juiste plaats was. Voor ons, voor OLAT, een verzorger in hart en nieren”, aldus Piet Knoester op de jaarvergadering. Hij memoreerde hoe Cees ruim vijftien jaar geleden stopte met dit werk – „Althans, dat zei je toen, maar je werd toch weer actief in de verzorging bij de KWD.”

Cees kwam bij OLAT binnen als gewone wandelaar, maar ont-popte zich na korte tijd als een waardevolle kracht achter de schermen, zowel in de verzorging als op organisatorisch gebied. „Al snel was bekend dat we een goudhaantje hadden binnengehaald. Iemand die wist wat de wandelaars graag wilde hebben, en iemand die ook snel begreep wat het bestuur van OLAT van hem verlangde – kortom een gouden verzorger.”

Cees heeft dit gedurende vele jaren gedaan – hoe lang precies is helaas niet bekend maar een 12,5-jarig jubileum had er zeker in gezeten.

Mede doordat hij zo actief was in de vereniging, deed Cees bij OLAT vele wandelvrienden op. Met hen ondernam hij diverse grotere tochten zoals de Tour du Mont Blanc. Na twee hartope-raties moest hij flink gas terugnemen. Maar zijn grote passie kan hij niet vergeten, en bijna elke zondag kan men hem wel tegen-komen op een of ander wandelevenement in Brabant, in het ge-zelschap van kleinzoon en/of hond.

Volgens Piet Knoester zouden alle 55-plussers uit Brabant Cees



Smits ook moeten kennen van de KNBLO-kring Brabant/Zee-land, die hij in de jaren negentig mee hielp door te starten. „Hij was niet te beroerd om namens OLAT ook de schouders er onder te zetten en als vice-voorzitter de wandelsport binnen Brabant niet verloren te laten gaan. Ook het opzetten van wandelen doordeweeks voor 55-plussers is mede dank zij zijn inspanningen zo'n groot succes geworden in en buiten deze provincie.” Zijn inzet werd door de kring Brabant o.a. beloond met de Stan Meeuwse trofee. Daarnaast ontving Cees in 1989 de eremedaille in zilver van Oranje Nassau.

Op de jaarvergadering kwam daar dan de Speld van Verdienste van OLAT bij. Dit tot grote verrassing van de gedecoreerde.

Maar de grootste verrassing voor Cees kwam daarna: aan zijn echtgenote Franca die vorig jaar op 6 november vrij plotseling is overleden, werd postuum de Speld van Verdienste toegekend.

Ook Franca Smits is gedurende lange tijd actief geweest binnen OLAT. Net als Cees zat zij in de verzorging van diverse OLAT-eve-nementen. Ze begon daarmee in de tweede helft van de jaren tachtig. Maar al snel bleek dat zij nog meer talenten bezat en wel op het administratie vlak; reden dat zij in 1988 werd gekozen als secretaris van de vereniging, als opvolgster van Theo Tromp. „Ik kan u verzekeren dat dit geen eenvoudige taak was maar Franca heeft snel bewezen dat ze die aankon. Als bestuur en als vereni-ging hadden wij daar veel profijt van.”

Vanaf 1991 nam Franca ook het secretariaat van de Kempische Wandeldagen op zich. En zijdelings was ze ook betrokken bij de KNBLO-kring Brabant waar Cees toen vice-voorzitter van was.

„Een zorgzame vrouw, die graag en zonder te mopperen veel, héél veel vrije tijd stak in haar OLAT-werkzaamheden”, zo schets-te Piet Knoester. Franca ging bovendien met haar tijd mee: „Ze was één van de eersten binnen onze vereniging die in het bezit was van een pc en daarmee goed overweg kon. Zó goed zelfs, dat vele mannen bij haar aanklopten en raad vroegen over uit-eenlopende technische zaken die zij ook bijna allemaal vrij snel kon helpen oplossen.”

Namens de commissie Onderscheidingen overhandigde Piet Knoester vervolgens Franca's speld aan Cees – „degene die haar het best gekend heeft, die met haar ruim vijftig jaar lief en leed heeft gedeeld en dus ook weet dat zij deze speld verdiend heeft.”

-MK-

Moment stilte voor overledenen

Het was een van de laatste taken van scheidend voorzitter Marinus van Roosmalen om een moment stilte te vragen voor de leden en oud-leden die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen: Piet Boudewijns, Herman Dekker, Nellie Peters, Piet de Ruijter, Franca Smits, Jac van Dongen, Alie Houthuizen en Hans Hoek.



vervolg JAARVERGADERING

Kampioenen gehuldigd

Vast onderdeel van de jaarvergadering zijn de diverse huldigingen.

De uitreiking van de bekertjes voor het clubkampioenschap was zoals altijd de taak van Theo Tromp. Maar eerst overhandigde hij namens de sectie Lange Afstand aan **Gerrit van Haandel** zijn Long Distance Walker (onderscheiding bij 75x een tocht van 110 km of meer).

Daarna waren eerst de dames aan de beurt om naar voren te komen. **Hanny Klumpkens** (zie voorpag.) is voor de derde achtereenvolgende keer clubkampioene geworden en mocht de wisselbeker mee naar huis nemen. **Connie Raijmakers** en **Sonja Arfman** kregen een beker voor hun resp. tweede en derde plaats.

Bij de heren ontving **Marcelino Sobczak** de gouden beker. **Pé Everaerts** (tweede) was niet aanwezig. Nummer 3 wel: **Ernst Westerhoff**, die in juni zijn honderdste Long Distance hoopt te voltooien.



Gerrit van Haandel met Long Distance Walker



Theo feliciteert clubkampioen Marcelino Sobczak



Sonja Arfman: bron bij de dames



KNBLO-man Lout Havermans reikt de Zilveren Bondsspeld uit

Bondsspeld voor Marinus

De KNBLO had voor aftredend voorzitter **Marinus van Roosmalen** nog iets moois in petto: hij werd onderscheiden met de Zilveren Bondsspeld. Het kleinood werd uitgereikt door Lout Havermans van de regio Brabant/Zeeland. De Zilveren Bondsspeld is voor Marinus de derde belangrijke onderscheiding, na het erelidmaatschap en de Cornelis van Montfort Trofee.

Marinus werd in 1989 lid van OLAT. Vier jaar later was hij al bestuurslid, daarna was hij van 1994 tot 1996 vice-voorzitter en vervolgens voorzitter. In die gehele periode heeft hij grote verdiensten gehad voor OLAT, onder meer als coördinator verzorging (nu overgedragen aan Piet van Buul) en als grondlegger van de zeer succesvolle Rooise Wandelingen en de Avondvierdaagse (dat blijft hij doen). In zijn huiskamer zijn ontelbare vergaderingen gehouden, met **Leny** als zorgzame gastvrouw op de achtergrond. Leny was niet aanwezig en kon dus niet persoonlijk de bos bloemen hiervoor in ontvangst nemen.

Zeven spelden en een groot aantal klompjes

Voor langdurig lidmaatschap kent OLAT twee soorten herinneringen: een klompje na 10 jaar en een speld na 25 jaar. Er waren dit jaar zeven leden die een speld kregen.

Onder hen **Fon en Piet van Buul**. Zij zijn intussen in brede wandelkring bekend; Fon van de inschrijftafel en Piet als coördinator van de verzorging, waaraan Fon trouwens ook het hare bijdraagt omdat zij o.a. meehelpt met het smeren van de boterhammen – twintig broden per keer, ga er maar aan staan!

Esther van de Velden maakt zich pakweg al een kwart eeuw onmisbaar in de verzorging; ze heeft het met de papepel ingegoten gekregen, want haar ouders zaten vroeger allebei in het bestuur van OLAT. De Vierdaagse is haar specialiteit (en buiten OLAT de Bossche 100), maar ook bij de KWD en de winterseries heeft zij vele jaren meegeholpen.

Peter van de Ven nam eind vorig jaar afscheid als redacteur van OLAT Nieuws, een functie die hij tien jaar met veel inzet heeft uitgeoefend. Hij staat bekend als een echt gezelschapsmens en iemand die met iedereen goed kan omgaan.



Speld voor 25 jaar lidmaatschap: Marion van Hoef en haar echtgenoot Bert



Piet en Fon van Buul



Esther van der Velden



Klompje voor 'globetrotter' Inge Mol-van Egmond

Bert en Marion van Hoef zijn helemaal uit Vierpolders (bij Den Briel) naar de jaarvergadering gekomen. Zij gingen al mee op de buitenlandse wandelweken en -weekenden o.l.v. Theo Tromp, de voorlopers van de huidige Clubreizen.

Hans Schrijvers ontbrak op de vergadering en houdt zijn speld tegoeed.

Klompjes werden uitgereikt aan Inge Mol-van Egmond, Arie Evegroen, Connie en Huib Raijmakers en Kees van Vessem. De volgende personen kunnen hun klompje alsnog afhalen: Pieta en Theo van Boxmeer, Jan van Eck, Paula Hendriks, Doortje Kessels, Annie van Langen, Nellie Leijssen, Dirk Maassen van den Brink, Jo Meulendijks, Ed Nieuwendijk, Willy van den Oever, Reinout Raijmakers, Carien Rutten, Willem Steenbakkers, Kees van Summeren, Rob Vaessens, Angeline van de Ven, Bep en Piet van de Voort en Simon Willems.

-MK - met dank aan Mariet Ahlers-

DRIE KLOMPJES EN EEN VROLIJK RIJMPJE



Jaren te laat bemachtigde **Frans Willems** dan toch zijn klompje wegens 10-jarig lidmaatschap. Hij heeft er nu zelfs drie!

Op iedere clubreis moesten zijn vaste wandelmaatjes **Netje Janssen, Carien Boerekamps** en **Annie van Veggel** (v.l.n.r.) tot in den treuren aanhoren dat ze hem hadden overgeslagen. Daar kregen de dames een beetje genoeg van. Ze kochten een mooi paar echte klompen, toevallig ook nog in de goeie maat, en beschilderden die met goudverf. Ze deden er ook een commentaar op rijm bij: „Na jaren van praten en gezeur dat ze jou bij OLAT vergeten zijn, komen wij alsnog met jou in het rein. Wij zijn diep in de buidel gegaan en zijn toen naar de goudsmid gegaan. Hier is dan het resultaat, en wij hopen dat je onze club niet verlaat.“

Tijdens de jaarvergadering deed Frans

overigens nog een opmerkelijk voorstel: hij vindt dat de contributie best omhoog mag, net als sommige inschrijfgelden. Maar zijn oproep kreeg weinig gehoor; de contributie wordt in 2009 niet verhoogd.



Woord van dank

Ik was uitgenodigd om op zaterdag 1 maart 2008 naar de Algemene Ledenvergadering in Eindhoven te komen. Ik verkeerde in de veronderstelling dat het was omdat mijn vrouw Franca als secretaris, en ik als hoofd verzorger in de club actief zijn geweest. De club bestaat 40 jaar, en ze nodigen de oudgedienden nog eens uit, was mijn idee.

Groot was mijn verbazing toen ik naar voren geroepen werd. Franca werd postuum geëerd met een speld van verdienste en bijbehorende oorkonde, en mij viel dezelfde eer ten deel. De heer Knoester heeft mooie woorden gesproken.

Door emotie overmand was het mij niet mogelijk om een dankwoord te spreken. Daarom doe ik dit nu in het clubblad. Ik wil het bestuur bedanken voor de onderscheidingen, en Piet Knoester voor de lovende woorden. Ik denk dat Franca heel trots is als ze van boven mee zit te kijken...

Nogmaals bedankt, en op naar het 50-jarig jubileum!

CEES SMITS
Kaatsheuvel

Laatste kans voor Clubreis-weekend naar de Eifel

Ook in 2007 is het aantal deelnemers aan het Clubreis-weekend weer teruggelopen. Er hadden zich in totaal 27 personen ingeschreven, van wie er uiteindelijk 24 deelnamen. We reden met drie kleine busjes om de kosten in de hand te houden. Maar tenslotte is dat niet gelukt en moest er geld bij.

Toch blijkt dat dit weekend in een behoefte voorziet – een tweedaagse reis biedt de gelegenheid om eens wat verder Duitsland en Luxemburg in te trekken, waar mooie wandelingen zijn te realiseren. Het blijkt ieder jaar een succes te zijn. De groep is bovendien wat kleiner dan bij de dagtochten, waardoor je elkaar een stuk beter leert kennen.

Mij is gevraagd om te onderzoeken of deze weekends toch door kunnen gaan. De eerstvolgende reis staat gepland voor 20/21 september naar de Eifel (zie pag. 5). Omdat ik moet weten voor hoeveel personen ik een bus en/of busjes moet reserveren, moet men uiterlijk 31 mei 2008 ingeschreven zijn. Of het doorgaat of niet, hangt uiteindelijk af van het aantal deelnemers dat meegaat.

De grootste kostenpost is meestal de jeugherberg waar we 1 nacht logeren,



met diner en voor de zondag een lunchpakket. Door het lunchpakket te vervangen door een stevige maaltijdsoep zouden we kunnen besparen op de kosten. Dit houdt in, dat iedereen zelf voor de zondag voldoende proviand moet meenemen.

Als een tweedaagse wandeltocht u aanspreekt, schrijf dan in vóór 1 juni door het

verschuldigde bedrag over te maken op giro 706801 t.n.v. Olat Weert. OLAT-leden betalen € 57,00 en niet-leden € 67,00.

Als alle bedragen binnen zijn kunnen er pas afspraken gemaakt worden met de jeugherberg en de busondernemingen.

Namens OLAT Clubreizen
-Toon van Wordragen-

Spraakverwarring

Toen ik onlangs een keertje de provinciegrens overstak om daar aan een wandeling deel te nemen, trof ik een medewandelaar (tevens OLAT-lid) en samen besloten wij in de nu eens een keer goed voorspelde stromende regen de nodige stappen te zetten.

Al vlak na de start begon mijn Limburgse wandelmaat zich af te vragen of de pielen nog wel zouden hangen. Nu ben ik als wandelaar wel iets gewend, maar dit ging toch even te ver. Bovendien vervolgde hij met „Die pielen willen nog wel eens loslaten, zeker met zo'n zeikweer en bijbehorende wind.”

Als geboren Brabander moest ik bij het horen van al dat gepiel toch aan iets anders denken. Als je bij ons het werkwoord pielen gebruikt heeft dat een heel andere betekenis en het zelfstandig naamwoord al helemaal. Wie kent niet de uitdrukking 'zit niet te pielen'.

Beleefd als ik altijd ben, heb ik er maar niet naar gevraagd. Maar mijn nieuwsgierigheid moest toch bevredigd worden, dus keek ik naar eventuele medelopers, maar met zo'n weer waren die allemaal van het andere geslacht. En om aan hen te vragen hoe het met de pielen zat, ging zelfs mij een beetje te ver.

Een aantal kilometers verder begreep ik nog steeds niet wat mijn medeloper bedoelde. We waren overigens nog steeds op

de goede route. Het werd inmiddels droog dus het gepiel was afgelopen. Of toch niet. Er waren pijlen weggehaald; onverlaten hadden ze van de bomen gesloopt – misschien jeugd, veronderstelde mijn loopmaat. Onwaarschijnlijk, want jongelui wagen zich niet buiten met hondeweer en zeker niet in een bos. Misschien waren het mountainbikers. Het kunnen zelfs wandelaars zijn geweest. Leuk is het allerminst.

En toen begon het mij een beetje te dagen. Je mist toch een beetje een tolk, Limlands-Brabants. Zou hij pijlen kunnen bedoelen. Moet ik thuis toch eens opzoeken. En jawel, het waren pijlen.

Thuis gekomen ben ik eens in diverse woordenboeken gaan snuffelen. En daar stond in het Brabants woordenboek: 'Pielen – met iets doelloos of pietepeuterigs bezig zijn'. Er stond tevens bij dat deze uitdrukking ook in het Vlaams en Limburgs gebruikt wordt. Wandelen in Limburg doelloos of pietepeuterigs? Vergeet het maar.

Inmiddels is de kans groot dat mijn toenmalige wandelmaat inmiddels onderweg is naar Compostella. Met of zonder pielen, hij zal er wel komen.

-Co Tops-

'Olland': sportieve prestaties in gemoedelijke sfeer

Het is koud, guur en druilerig, maar desondanks is de opkomst op 9 maart in Olland beduidend groter dan voorgaande jaren. Bovendien doen relatief veel OLAT-leden mee aan het wedstrijd- en prestatiewandelen, meldt men verheugd van achter de inschrijftafel. Maar het evenement krijgt ook een internationaal tintje door de Duitse en Belgische deelname aan deze jaarlijkse sportieve krachtmeting.

Klaas Bakker, Boetje Huliselan en LAT-voorzitter Alex Wijsman beschouwen het vooral als een laatste training vóór zij de week erna aan het grote werk beginnen in Clermont-Ferrand. Ze hebben zich daar alle drie ingeschreven voor het wereldkampioenschap Masters 3000 meter indoor, plus 10 km op de weg. Alex knoopt er misschien ook nog de 8 km cross-country aan vast. Zo kort tevoren moet je dan geen sportblessures meer riskeren, en dat doen de heren ook niet. Maar mooi dat ze na hun snelle 5 km wel samen op het ereschavot eindigen!

Op de 30 km werkt Theo Tromp zich uit de naad. Ook hij ziet 'Olland' als een training om volgend weekend goed te presteren, alleen niet in Frankrijk maar op de 60 km in Nijnsel, waar OLAT's laatste winterserie samenvalt met de provinciale jubileumtocht van de KNBLO. Intussen staat Theo's levensgezellin Conny Nakken langs de kant met stopwatch, potlood en papier, om tussentijden te noteren. Ze heeft gezelschap van Paul Canters, die weliswaar bestuurslid-af is maar actief blijft aan de basis. Een eind verderop staan Ad van Asten, Cor Broerse en Hans de Vries eveneens tijden te noteren, terwijl hun collega Ad Martens de voorkeur geeft aan een gemakkelijke stoel met een paraplu erboven. Maar het blijft moeilijk om de papieren droog te houden.

Een wandeling langs het Ollandse stratenparkoers leert dat de hoed bij het manvolk steeds populairder wordt. Cor Broerse zagen we er al eerder mee, maar nu heeft ook Sjef Koolen zijn wollen muts ingeruild voor zo'n stijlvol hoofddeksel. Bijgevolg wordt hij hier straal voorbij gelopen door wandelvrienden die hem niet herkennen in deze modieuze outfit. Sjef is dan ook niet aan het wandelen, want dat zit er voorlopig niet in met z'n geblesseerde knie. Hij leeft al helemaal toe naar de ophanden zijnde operatie. Maar de geplande trektocht met wandelmaat Ben Duin moet helaas op de lange baan geschoven worden. Ben bevindt zich wel op het parkoers, rustig en volhardend strijdend tegen de elementen.

Slecht weer of niet, Sjanie van Wakeren loopt gewoon met blote voeten in open sandalen. Zij is één van de vier scheidsrechters die controleren of de deelnemers geen loopje nemen met de wedstrijdregels. Wie de knie niet gestrekt houdt op het moment dat die zich onder het lichaam bevindt, krijgt

een gele kaart. Wie met twee benen tegelijk los van de grond komt ook, want dan is het geen snelwandelen meer maar hardlopen. Op een rood kaartje worden de overtredingen genoteerd. Daar is Sjanie net mee bezig als we haar ontmoeten. Als men herhaaldelijk in de fout gaat, volgt diskwalificatie. Maar zo ver zal het vandaag niet komen.

Terwijl de Limburgse Sjanie goedlachs maar streng controleert, werkt echtgenoot Hans zijn rondjes af. Hij is internationaal vrachtwagenchauffeur en heeft – net terug uit Spanje – z'n bed de afgelopen nacht nauwelijks gezien. Maar dat mag voor hem de pret niet drukken. Hij snelwandelt al zo'n

dertig jaar en peinst er niet over om te stoppen, ook al komt hij door zijn werk nauwelijks toe aan trainen. En Sjanie is als scheidsrechter ook helemaal verslingerd geraakt aan het snelwandelwereldje. Altijd gezellig! Dat wordt aan het slot van de dag nog eens bevestigd als de jarige Sandra Maas in De Holm door iedereen luidkeels wordt toegezongen. Ze gaat rond met een enorm koekblik vol lekkers.

Ondanks de slechte weersomstandigheden worden er nog verrassend goede prestaties behaald, onder andere door Marleen Radder, die in haar leeftijdsklasse het Nederlands record 20 km snelwandelen met 1 seconde verbetert. Al was haar eigenlijke doel om het wereldrecord op de 50 km in deze klasse te breken, wat ze nèt niet haalt. „Ik had in januari niet met vakantie moeten gaan”, verklaart ze na afloop in de kleedkamer. „Daardoor heb ik te weinig getraind. En die ene seconde op de 20 km, wat is nou één seconde... Nou ja, ik ben tenminste wel op Cuba geweest toen Castro er nog zat.”

Aan de bar van De Holm kan Dennis van Reeden bijna niet wachten tot de prijsuitreiking begint. Als beginnend snelwandelaar pakt hij hier al meteen het brons op de 20 km. „Dit is mijn afstand. Ik kan nog geen 50 km afleggen

in het tempo dat ik zou willen”, vertelt hij. Maar dat zal in de nabije toekomst veranderen. Sinds hij niet meer op school zit, is hij verlost van al dat tijdrovende huiswerk en kan hij vaker trainen. Nu nog zijn rijbewijs halen, en dan rijdt hij gemakkelijk overal heen waar je met openbaar vervoer nauwelijks kunt komen. Naar Emmeloord bijvoorbeeld, waar hij bij atletiekvereniging NOP kan gaan trainen op de baan. „Ik wil Marcelino Sobczak achterna, ik ben een grote fan van hem”, zegt Dennis. Die derde plaats in Olland is voor hem nog maar het begin.

-Mirjam Kies-

Wedstrijdverslag & uitslagen op de LPS-pagina's in dit nummer.





LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Clubkampioenschap: tussenstand per 19 maart

1	Marcelino Sobczak	4735 (6)		Erik Dikken	960 (2)	7	Mariette v Ampting	580 (1)
2	Boetje Huliselan	2850 (5)	22	Bert Bosmans	940 (1)		Frank Geubbels	580 (1)
3	Gerrit Arfman	2485 (6)	23	Evert v Ampting	940 (2)	43	Theo Beelen	565 (1)
4	1 Sonja Arfman	2385 (6)	24	Cor v/d Heijden	930 (2)	44	Henk Plasman	550 (1)
5	Dennis van Reeden	2330 (5)	4	Riet Emans	930 (2)	45	9 Connie Raijmakers	460 (1)
6	Ton de Jong	1810 (3)		Pieter Boots	930 (2)		Huub Raijmakers	460 (1)
7	Hans Pranger	1670 (4)	27	Piet van Buul	910 (2)	47	Theo Tromp	450 (1)
8	Rik Weverbergh	1530 (2)	28	5 Mieke Raaijmakers	880 (2)	48	Marco Timmermans	445 (1)
9	2 Hanny Klumpkens	1420 (3)	29	Henk Vink	710 (2)	49	Ben Duin	430 (1)
	Hugo Prinsen	1420 (3)		Mart Douven	710 (2)	50	10 Nicole Nacken	360 (1)
	Theo Klanke	1420 (3)	31	6 Doortje vd Akker	680 (2)		Dirk Donders	360 (1)
12	Jelte van der Zee	1390 (3)	32	Wim Freriks	610 (1)		Martien van Achterberg	360 (1)
	3 Rinda Scheltens	1390 (3)		Servee Derks	610 (1)	10	Coby Visser	360 (1)
14	Ron Timmermans	1365 (2)	34	Kees Lambregts	580 (1)		Nico van Hassel	360 (1)
15	Klaas Bakker	1350 (3)		Wim van Gemert	580 (1)	55	12 Tineke Wichers	350 (1)
16	Hans de Vries	1205 (3)		Co Tops	580 (1)	12	Dagmar Vos	350 (1)
17	Paul Koks	1140 (4)		Claude Herman	580 (1)		Paul Canters	350 (1)
18	Wim van Cappelle	1085 (3)		Frits Mennen	580 (1)	12	Lidy de Boer	350 (1)
19	Jan Dinnissen	970 (2)	7	Jeannette v Boerdonk	580 (1)		Ton van Dijk	350 (1)
20	Gerrit van Haandel	960 (2)		Ad Verbakel	580 (1)		Hein Dirks	350 (1)
							Jeanne van Roosmalen	350 (1)
							Rob Stuivenberg	350 (1)
							12 Iris van Limburg	350 (1)
							12 Henny van de Haring	350 (1)
							12 Anja van Kempen	350 (1)
							Wil Timmermans	350 (1)
							Cees Gutteling	350 (1)
							Dirk Belder	350 (1)
							12 Monique Barten	350 (1)
							Cor Verschuijten	350 (1)
							Louis Claassen	350 (1)
							Tonny van Duijn	350 (1)
						73	Rinus Ars	335 (1)
						74	Onne vd Kraan	300 (1)
						19	Ria Bens	300 (1)
						76	John van Berkel	200 (1)
						20	Elly van Berkel	200 (1)
						78	Mathias Coenen	175 (1)
						79	21 Carry Ombelet	120 (1)
						80	Huib Coenen	100 (1)
							Fürgil Steffens	100 (1)
						22	Henrietta Coenen	100 (1)
						83	Antoon Asveld	50 (1)

Programma clubkampioenschap 2008

Datum	Startplaats	Org.	Soort	Afstanden	Beloning	Bonus
19 apr	Loon op Zand	HvB	Prest.	15 u./95 km	95 km=350	schema boven 95 km
25 apr	Ridderkerk	RWV	L.A.	80 km	360	
30 apr	Odoorn	DWVO	L.A.	80 km	360	
03 mei	Bocholtz	NOAD	L.A.	135 km	550	
09 mei	Etten-Leur	SKE	L.A.	80 km	360	
16 mei	Hilversum	LAT	L.A.	80 km	360	
17 mei	Hengelo	HWU	L.A.	75 km	350	
23 mei	Geldermalsen Pr. Marijke	L.A.	L.A.	110-80 km	460-360	
24 mei	Anna Paulowna	KM	L.A.	80 km	80 km	360
31 mei	Schiedam	RWV	P/W	100 EM	schema	500
			P	106 < > 144 km	400	
			W	100 km	schema	400
			P	50 EM	schema	360
			P/W	50 km	schema	300

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
19-20 apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	Nacht van Loon. De Wetering, Weteringplein, 21:00 uur. Prestatietocht van 15 uur waarin zoveel mogelijk kilometers gelopen moeten worden. Minimaal 95 km voor heren en 90 km voor dames. Inschrijven: www.wsv-hartvanbrabant.nl of tel. 0416 - 362858 of 013 - 5352882
27 april	Amsterdam	AV'23 / De LAT	Baanwedstrijd 3.000m en 5.000m. Radioweg 89, 14.30 uur. Vooraanmelding gewenst. Aanmelding en inlichtingen : Alex Wijsman 020 690 00 36 of 06 522 325 27.
18 mei	Schoonhoven	Avantri	50 ^e snelwandeldag met wegwedstrijden van 1 tot 30 km. Atletiekbaan 'de Stormbaan' aan de Nieuwe Singel, start 12:00 uur. Voorinschrijving tot 8 mei. Inschrijving en inlichtingen bij Gerrit de Jong, 0 182 38 44 29 of gerrit.dejong@hetnet.nl. of www.avantri.nl..

Klaas Bakker kampioen op NK indoor 3.000 meter snelwandelen Zaandam

Op 23 februari werd in een sporthal te Zaandam het NK indoor 3.000 meter snelwandelen gehouden voor masters en junioren. Daarnaast was er een open wedstrijd waaraan iedere atleet mee mocht doen. De deelnemers dienen op een parcours van 111,11 meter 27 rondjes te wandelen. Zeven OLAT-leden namen deel aan deze wedstrijden.

Bij de vrouwen van 35 t/m 49 jaar ging de Nederlandse titel naar Remke Rutgers (De LAT). Tilly van de Merwe (Unitas) legde beslag op de tweede plaats en het brons was voor Carry Ombelet van onze vereniging.

Paul Koks eindigde in zijn leeftijdscategorie (40 t/m 44 jaar) op een vierde plaats. Opvallend van Paul zijn race is de regelmaat. Na zes iets snellere ronden volgden 21 rondjes van ongeveer 45 seconden.

In de leeftijdsklasse 50 t/m 54 jaar was het erepodium precies hetzelfde als vorig jaar: Jan Cornelis (av Holten) won weer het goud, Boetje Huliselan (OLAT) het zilver en Paul Maas (RWV) het brons. Ook Boetje liep een zeer regelmatige race. Na vier iets snellere rondjes volgden 23 rondjes van 37 à 38 seconden.

Dit jaar was de strijd om het brons tussen de clubgenoten Paul Maas en Wim van Bremen spannend: over 2,5 km ging de strijd gelijk op en met nog zo'n 500 meter te gaan plaatste Paul een versnelling die Wim niet meer kon beantwoorden.

Klaas Bakker (OLAT) is Nederlands kampioen geworden in de leeftijdsklasse vanaf 70 jaar. Klaas heeft nog steeds een uitstekende techniek en op de korte afstand is hij onverslaanbaar voor zijn Nederlandse leeftijdsgenoten.

Open klasse

Verder deden nog drie OLAT-leden mee aan de open klasse, omdat hun categorie te weinig deelnemers telde voor een kampioenschap of omdat ze qua leeftijd tussen junior en master inzitten.

NK indoor: 3.000 m snelwandelen V35, Zaandam, 23 feb 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Remke Rutgers	De LAT	1972	20:24,30	8,8
2	Tilly van de Merwe	Unitas	1953	23:09,96	7,8
3	Carry Ombelet	OLAT	1971	24:11,91	7,4

NK indoor: 3.000 m snelwandelen M40, Zaandam, 23 feb 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Victor Mennen	Unitas	1963	14:41,00	12,3
2	Pedro Huntjens	Unitas	1967	15:45,16	11,4
3	Paul Altena	De LAT	1964	17:51,30	10,1
4	Paul Koks	Haag Atletiek *)	1965	20:02,31	9,0

NK indoor: 3.000 m snelwandelen M50, Zaandam, 23 feb 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jan Cornelis	av Holten	1956	15:04,00	11,9
2	Boetje Huliselan	OLAT	1955	16:42,61	10,8
3	Paul Maas	RWV	1956	19:48,82	9,1
4	Wim van Bremen	RWV	1955	19:53,25	9,1

NK indoor: 3.000 m snelwandelen M70, Zaandam, 23 feb 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Klaas Bakker	OLAT	1937	18:36,08	9,7
2	Tjabel Ras	RWV	1935	19:36,73	9,2
3	Bernard Krabbendam	De LAT	1934	21:58,24	8,2
4	Koos van Rijn	RWV	1927	22:07,45	8,1

ten. De race in de open klasse werd gewonnen door Ronald Maas (RWV). Ons lid Marcelino Sobczak (uitkomend voor Unitas), die onderweg nog op meer dan een ronde was gezet door Ronald, kwam op het einde weer dichtbij en legde beslag op de tweede plaats. De derde plaats was voor Ron Timmermans (RWV; ook lid van OLAT).

De vierde plaats was weggelegd voor Dennis van Reeden. Dennis liet zien dat hij steeds meer vertrouwd raakt met het snelwandelen. Ook hij liep een zeer vlakke race en voor het eerst met een gemiddelde van boven de 10 km/u.

NK indoor: Open: 3.000 m snelwandelen, Zaandam, 23 feb '08

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ronald Maas	De LAT	1987	15:26,28	11,7
2	Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	15:34,01	11,6
3	Ron Timmermans	RWV *)	1982	16:12,63	11,1
4	Dennis van Reeden	OLAT	1989	17:48,63	10,5
5	Sandra Maas	RWV	1985	18:55,04	9,5

RWV sluit winterserieseizoen af

Op 2 maart werden in Rotterdam alweer de laatste winterseriewedstrijden van het seizoen georganiseerd. Het behoeft geen betoog dat Jacques van Bremen de 10 km-wedstrijd weer wist te winnen. Daarnaast deden vier OLAT-leden met de 10 km-wedstrijd. Marcelino eindigde op een vijfde plaats. Boetje was goed in vorm. Hij liep een nieuw persoonlijk record.

Klaas Bakker waagde zich ook weer eens aan de 10 km omdat hij zijn conditie wilde testen in verband met de voorbereidingen voor het WK in Frankrijk. Met de conditie zat het wel snor. Klaas kon het tweede gedeelte zijn tempo ook goed vasthouden. En Paul Koks tenslotte liet zien dat hij ook steeds meer in goede vorm komt. Het is lang geleden dat hij ooit zo snel is geweest.

Gerrit en Sonja Arfman wandelden dit keer de 10 km in de prestatieklasse. Drie OLAT-leden startten op de 5 km wedstrijd: Ron Timmermans wist deze wedstrijd makkelijk op zijn naam te zetten. Dennis van Reeden snelwandelde deze wedstrijd weer in zijn inmiddels vertrouwde tempo van tegen de 10 km/uur. Carry Ombelet deed het deze keer wat rustiger aan.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in R'dam, 2 maart 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	Km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	45:30	13,2
2	Dirk Bogaert	ACME (B)	1958	49:35	12,1
3	Richard Leijenaar	RWV	1959	50:21	11,9
4	Ronald Maas	RWV	1987	52:17	11,5
5	Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	55:42	10,8
6	Hans van der Knaap	RWV	1959	56:57	10,5
7	Boetje Huliselan	OLAT	1955	57:06	10,5
16	Klaas Bakker	OLAT	1937	1:05:29	9,2
20	Paul Koks	Haag Atletiek *)	1965	1:08:49	8,7
P1	Sonja Arfman	OLAT / WS '78	1994	1:10:41	8,5
P2	Gerrit Arfman	OLAT / WS '78	1946	1:11:18	8,4

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen in R'dam, 2 maart 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	Km/u
1	Ron Timmermans	RWV *)	1982	27:53	10,8
2	Peter van Hove	Brabo (B)	1981	29:59	10,0
3	Ad van Oijen	av Weert	1944	30:00	10,0
10	Carry Ombelet	OLAT	1971	40.50	7,3

*) = Ook lid van OLAT

OLAT snelwandelwedstrijden in Olland op 9 maart 2008

M V	Naam	Vereniging	Geb.	EindtijdKm/u	5 km	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km	40 km	45 km
5 km													
1	Boetje Hulselan	OLAT	1955	27:48	10,8								
2	Alex Wijsman	De LAT	1948	29:20	10,2								
3	Klaas Bakker	OLAT	1937	32:03	9,4								
1	Coby Bunschoten-Kriek	RWW	1947	34:41	8,6								
4	Jordy Huntjens	RWW	1995	37:21	8,0								
10 km													
1	Joachim Bauer	TZK Oranien (D)	1949	1:03:17	9,5	31:44	31:33						
2	Ad van Oijen	av Weert	1944	1:03:33	9,4	31:46	31:47						
1	Liesbet de Smet	av Duffel (B)	1982	1:07:53	8,8	34:44	33:09						
2	Sandra Maas	RWB	1985	1:08:33	8,8	34:44	33:49						
20 km													
1	Malte Strunk	Al. Aachen (D)	1973	1:44:33	11,5	25:43	26:07	51:50	26:11	1:18:01	26:32		
2	Ronnie Timmermans	RWW	1982	2:03:50	9,7	28:43	29:22	58:05	30:34	1:28:39	35:11		
3	Dennis van Reeden	OLAT	1989	2:06:25	9,5	32:14	31:29	1:03:43	31:19	1:35:02	31:23		
4	Fred Röhner	Unitas	1950	2:07:28	9,4	32:14	32:01	1:04:15	31:20	1:35:35	31:53		
5	Gert Bakkers	DAK	1970	2:08:17	9,4	32:14	31:46	1:04:00	32:04	1:36:04	32:13		
6	John Redeker	DAK	1964	2:10:02	9,2	32:14	32:02	1:04:16	31:56	1:36:12	33:50		
7	Hans van Wakeren	Unitas	1949	2:12:03	9,1	32:14	32:01	1:04:15	32:50	1:37:05	34:58		
8	Paul Maas	RWW	1956	2:22:03	8,4	35:52	35:13	1:11:05	35:01	1:46:06	35:57		
9	Paul Koks	Haag Atletiek	1965	2:27:01	8,2	35:52	36:53	1:12:45	37:04	1:49:49	37:12		
10	Klaas Bunschoten	RWW	1946	2:33:08	7,8	37:57	37:25	1:15:22	38:34	1:53:56	39:12		
1	Hermien Teske	RWW	1949	3:17:02	6,1	48:04	48:41	1:36:45	50:07	2:26:52	50:10		
30 km													
1	Theo Koenis	De LAT	1951	3:03:15	9,8	30:23	30:42	1:01:05	30:55	1:32:00	30:14	2:02:14	30:15
2	Jan de Vos	De LAT	1954	3:43:17	8,1	36:38	36:37	1:13:15	37:01	1:50:16	37:14	2:27:30	38:00
3	Theo Tromp	OLAT	1949	3:56:02	7,6	35:05	36:48	1:11:53	38:17	1:50:10	40:40	2:30:50	42:38
50 km													
1	Victor Mennen	Unitas	1963	5:06:33	9,8	30:30	29:47	1:00:17	29:43	1:30:00	29:36	1:59:36	29:56
2	Frank van der Gulik	De LAT	1977	5:06:47	9,8	30:20	29:57	1:00:17	29:43	1:30:00	29:36	1:59:36	29:49
3	Marcelino Sobczak	Unitas	1968	5:10:41	9,7	30:31	29:46	1:00:17	30:40	1:30:57	29:05	2:00:02	29:48
4	Pedro Huntjens	Unitas	1967	5:26:18	9,2	30:31	29:46	1:00:17	29:57	1:30:14	29:22	1:59:36	30:14
5	Ton van Andel	RWW	1958	5:31:52	9,0	30:20	30:50	1:01:10	30:45	1:31:55	32:36	2:04:31	33:27
1	Marleen Radder	RWW	1951	5:48:29	8,6	31:23	32:43	1:04:06	33:14	1:37:20	33:11	2:10:31*2	35:14
6	Jaap Visser	RWW	1937	5:52:30*1	8,5	32:54	33:05	1:05:59	33:21	1:39:20	33:13	2:12:33*3	35:59
7	Bas van Steenberg	RWW	1950	6:14:53	8,0	34:50	35:40	1:10:30	35:30	1:46:00	36:46	2:22:46	38:04
8	Peter van Hove	BRABO (B)	1981	6:22:07	7,9	35:10	35:25	1:10:35	35:25	1:46:00	36:59	2:22:59	38:41
2	Sonja Arfman	OLAT	1994	6:40:39	7,5	37:35	37:42	1:15:17	38:43	1:54:00	39:08	2:33:08	40:17
–	Carry Ombelet	OLAT	1971	gestopt									

*2 = NR V55 *1 = NR M70 *3 = NR M70



Bert Bosmans en Ria Bens (linker foto); Ton de Jong, Sonja & Gerrit Arfman en Rik Weverbergh (middelste foto). Op de rechter pagina zijn o.a. Ron Timmermans (nr 11) en Paul Koks (9) te herkennen.

Wedstrijd/prestatietocht in Olland op 9 maart

De weersverwachtingen voor 9 maart waren niet ideaal voor snelwandelwedstrijden en prestatiewandeltochten. Toch lijkt het dat de opkomst in Olland daar niet onder heeft geleden. In totaal gingen 56 deelnemers van start. Meer dan in de afgelopen jaren.

Wereldrecordpoging bij het Snelwandelen

Aan de snelwandelwedstrijden deden 34 deelnemers mee. Voor Boetje Huliselan (OLAT), Alex Wijsman (De LAT) en Klaas Bakker (OLAT) was de 5 km-wedstrijd een soort generale repetitie voor de wereldkampioenschappen in Clermont-Ferrand. Zij eindigden respectievelijk op de eerste, tweede en derde plaats.

De strijd op de 10 kilometer, tussen Joachim Bauer (TSK) en Ad van Oijen (av Weert) werd in het voordeel van Joachim beslist. Malte Strunk uit Duitsland was op de 20 km met 11,5 km/u de snelste atleet van iedereen. Ronnie Timmermans (RWV en ook lid van OLAT) eiste op deze afstand de tweede plaats op. Hij leek zelfs op weg naar een tijd onder de 2 uur, maar moest op het eind iets gas terugnemen, waardoor dit net niet is gelukt. De derde plaats was verrassend voor de nieuwe OLAT-junior Dennis van Reeden. Dennis – die de afgelopen periode veel aan zijn wandelstijl en conditie heeft gewerkt – verbaasde iedereen door een zeer regelmatige 20 km te lopen met een tempo van 9,5 km/u en atleten als Fred Röhner en Hans van Wakeren voor te blijven. Ons lid Paul Koks (uitkomend voor Haag Atletiek) liep ook een zeer regelmatige 20 km en eindigde op een negende plaats.

Op de 30 km ondervond Theo Koenis (De LAT) weinig tegenstand van Jan de Vos (De LAT) en Theo Tromp (OLAT); hij had alleen de klok als tegenstander. In een zeer regelmatige race voltooide hij de afstand in iets meer dan 3 uur. De strijd om de tweede plaats werd gewonnen door Jan. In het begin nam Theo Tromp een voorsprong, maar moest halverwege de race toestaan dat Jan hem passeerde.

Op de 50 km streden Frank van de Gulik van de LAT en de Unitas-atleten Victor Mennen, Marcelino Sobczak en Pedro Huntjens om de prijzen. Victor won de wedstrijd, kort gevolgd door Frank. Marcelino (ook lid van OLAT) finishte enkele minuten later op een derde plaats.

Marleen Radder (RWV) heeft op deze afstand geprobeerd het wereldrecord in haar leeftijdsklasse (55 t/m 59 jaar) te verbeteren. Tot 35 km leek dit haar ook daadwerkelijk te lukken. Helaas zakte het tempo net iets te veel, waardoor zij op de eindstreep

toch nog een paar minuutjes te kort kwam. Wel verbrak Marleen en passant haar eigen Nederlands record op de 20 km met – zeggen en schrijven – 1 seconde.

Jaap Visser (RWV) was naar Olland gereisd om het Nederlands record in zijn leeftijdsklasse (70 t/m 74 jaar) aan te vallen. Met een tijd van ruim onder de 6 uur is hem dat ook gelukt. Onderweg verbrak Jaap in zijn klasse ook het Nederlands record op de 20 km.

Sonja Arfman was de jongste Nederlandse deelnemer ooit op een officiële 50 km snelwandelwedstrijd. Samen met haar opa Gerrit (die meedeed met de prestatiewandeltocht) wandelde zij deze afstand – alsof het de gewoonste zaak van de wereld is – in een moordend tempo van 7,5 km/u gemiddeld.



Klaas Bakker en Antoon Asveld gebroederlijk aan de start van de 5 km

Veel OLAT-leden op de prestatietochten

De prestatiewandeltochten hadden een hoog OLAT-gehalte. Van de 22 deelnemers zijn er 19 lid van OLAT. Daarbij zagen we veel nieuwe gezichten.

Op de 5 km onderhield Onne van der Kraan een strak tempo. Hij wist deze afstand binnen 35 minuten af te leggen. Misschien zien we hem nog wel eens terug bij snelwandelwedstrijden. Antoon Asveld wandelde nog bijna 7 km/u en kon een paar minuten later de douche gaan opzoeken.

De 10 km prestatiewandeltocht was een algehele familie-aan gelegenheid met drie leden van de familie Coenen plus huisvriend Fürgil Steffens. Mathias Coenen ontpopte zich hier als een snelwandelaar in spe door deze afstand in zo'n 5 kwartier te overbruggen en met een gelijkmatig tempo te wandelen. Voor Huib en Henrietta Coenen en Fürgil Steffens was het tempo van



minder belang. Zij deden er een kwartiertje langer over. Op de 20 km was Theo Beelen heer en meester. Hij wist zo'n 40 minuten uit te lopen op zijn tegenstanders John en Elly van Berkel, die op hun beurt ook samen goed doorstapten in een tempo van zo'n 7 km/u.

Op de 30 km-tocht namen de vrouwen het heft in handen. Trudy van der Meer (RWV) en Mieke Raaijmakers gaven elkaar niet veel toe en maakten er onderling een wedstrijd van, die in het voordeel van Trudy werd beslist. Een kwartier later finishte Ben Duin nog net binnen de 4 uur als eerste man. Weer een kwartiertje later passeerde Pieter Hendricks-Franssen (zonder vereniging) de eindstreep. Hij werd nèt niet ingehaald door Rinus Ars, die zijn aanvangstempo goed kon volhouden. Kort daarachter zaten Piet van Buul en Doortje van den Akker, die deze afstand samen hebben gewandeld met een gemiddeld tempo van boven de 7 km/u. En nog een kwartiertje later zat ook voor Ria Bens-Hubers deze tocht erop, zodat iedereen deze afstand binnen 4½ uur voltooide.

Op de 50 km nam Bert Bosmans het heft in handen. Ruim 6 uur was voor Bert voldoende om deze afstand af te leggen. Hij wist Arie Boertjes (RWV) voor te blijven die er 3 minuutjes langer over deed. Rik Weverbergh en Ton de Jong streden om de derde plaats. De eerste 30 km ging vrij gelijk op. Daarna kon Rik enige afstand nemen en zijn derde plaats veilig stellen met nog net een gemiddelde van boven de 8 km/u. Ton volgde op enkele minuten.

We waren aangenaam verrast met de vele nieuwe gezichten op de restatiewandelingen. We hopen dat het prestatiewandelen hun goed is bevalen en dat we ze ook op andere prestatiewandelingen of snelwandelwedstrijden mogen begroeten.

-Hans de Vries-



Theo Beelen (boven) en Mieke Raaijmakers

Mijn tweede Nachtmars door de Zuid-Westhoek

Nog voor het begin van de wandeling heb ik het al naar mijn zin. In het Thor-honk zie ik enkel vriendelijke gezichten. Zeventig mensen hebben zich ingeschreven voor de 100 of 110 km, van 7 op 8 maart in de Zuid-Westhoek. Een aantal ken ik van naam, anderen alleen van gezicht. Will Pardon heb ik vorige week pas voor het eerst ontmoet in Tilburg bij Hart van Brabant. We keuvelen het laatste uur weg tot we om 16:00 uur mogen starten. Ik zet een stevig tempo in, om te zien of ik de gemiddelde snelheid van 7 km/u kan halen én volhouden die straks bij de jubileumtocht van de KNBLO/RWV wordt gevraagd. Ik haak aan bij Will, wiens tempo een fractie sneller is dan het mijne. Zo hoef ik niet na te denken; hem volgen is voldoende. Als hij moe wordt, kan hij hetzelfde doen bij mij en zo houden we samen het gemiddelde tempo redelijk hoog.

Na een klein stukje bos passeren we een oude windmolen, een vliegveld waar juist een klein vliegtuigje is opgestegen en zien grillig geknotte wilgen. Er is hier schoonheid te vinden, maar je moet er wel goed naar zoeken. De wegen waar we over lopen zijn meestal asfalt of stenen. Auto's dansen over de weg om wandelaars te ontwijken. We gaan wel iets op zij, maar niet veel. De weg is van ons vandaag!

In amper drie uur bereiken we de eerste caférust in Zevenbergen. Na een voedzame broodmaaltijd, laat Will een EHBO-er naar zijn voeten kijken, die al wat zeer doen. Ik duik een lege kleedkamer in om thermo-ondergoed aan te trekken en ontdek een blaartje op mijn kleine teen, dat ik snel doorprik. Dit alles neemt enige tijd in beslag en de twee vrienden waar Will mee verder wilde gaan, zijn al weg, net als de mensen die hier beginnen aan de Kennedymars. Zo'n vijftig deelnemers zijn erbij gekomen en lopen nu voor ons. Langzaam halen we er heel wat in.

Het is donker nu en een lange rij van heldergele veiligheidsjassen strekt zich uit over de weg voor ons. Echt donker is het trouwens niet, de hemel licht oranje op van de omringende industrie, dorpjes en snelwegen. De thermometer van een bank wijst negen graden aan en ik loop, ondanks de bij vlagen stevige wind, nog steeds in T-shirt. Bizar eigenlijk, thermo-ondergoed rond mijn benen en m'n bovenlijf in een dun lapje stof.

Ik merk dat ik nu het tempo aangeef en Will me volgt. Hij hijgt wat en als we in de tweede caférust in Steenberghe onze soep hebben opgegeten, kondigt hij aan dat hij nog niet verder kan. Hij weet niet of hij nog een half uur zal blijven zitten om te zien of het beter wordt, of dat hij er helemaal mee stopt. Dat is ernstig. Natuurlijk vind ik het heel rot voor Will, maar ik had er stiekem op gehoopt dat hij me door de nacht zou helpen, wanneer het slaapgebrek zijn tol gaat eisen. Dit is geen groepswandeling; er zijn een hoop mensen voor en achter ons, maar niemand hier op dit moment, die net als ik klaar is om te vertrekken. Ik ga hoe dan ook verder. In het begin, als ik een woonwijk doorkruis, ben ik nerveus. Dit is pas mijn tweede keer hier, ik ken de weg nog niet zo goed als Will, die deze tocht al vijf keer heeft gelopen. Wat als ik een pijl mis en verdwaal? Is dit een zijweg of een inrit? Maar als de pijlen consequent opduiken, precies daar waar je ze zou verwachten, keert mijn zelfvertrouwen terug.

Ik haal twee dames in die de Kennedymars lopen, maar hun tempo is lager dan het mijne en ik besluit alleen door te gaan. Hoewel het lastig is mijn snelheid te bepalen als er niemand naast of voor me loopt, hou ik een stevig tempo aan. Mijn voeten protes-

teren tegen deze wrede mishandeling, maar ik trek me er niets van aan. Vermoeidheid heeft nog niet toegeslagen.

Een van de nadelen van het alleen wandelen is dat je niet kan ontsnappen aan je eigen gedachten. Een tijdje terug heb ik een artikel gelezen waarin werd gesteld dat we meer tijd voor de spiegel doorbrengen dan aan het evalueren van ons leven.

Nu kan een spiegel me nooit zoveel schelen, maar ik ben wel het soort mens dat nog liever de gebruiksaanwijzing van tandpasta leest dan niets om handen te hebben. Kan het bestaan dat je echt volkomen tevreden bent met elk aspect van je leven? Maar wacht, dit is Nederland. Daar hebben we wiet voor! Serieus nu, ik heb een baan die de huur betaalt en met redelijk flexibele uren, die me in staat stelt te doen waar ik het meeste waarde aan hecht: wandelen. Is het leven niet altijd een compromis? Misschien moeten we alleen onze compromissen zorgvuldiger kiezen en niet van omstandigheden laten afhangen.

Twee uur in de morgen. Een kerkklok tikt de uren weg. Een automobilist dimt zijn groot-licht en toetert zachtjes naar de voorbij trekkende wandelaars. Mijn maag begint op te spelen en ik draai mijn heuptas om, zodat de riem tegen mijn rug drukt in plaats van mijn buik. Dat voelt beter. Nog steeds niet moe.

Drie uur 's ochtends. Ik haak aan bij Vrolijke Harry en Gerdien. Ik zal binnenkort toch heus wel een keertje moe worden en Harry is een aangenaam mens om mee samen te lopen. Gerdien ken ik (nog) niet. Het was mijn bedoeling hun tempo aan te houden, maar Harry en Gerdien lopen iets sneller. Wat niet noodzakelijkerwijs verstandig is, want Harry voelt zich niet zo lekker.

Een auto met een jong stel erin stopt voor onze neus. Ze zijn al

een paar wandelaars tegengekomen, vervolgens steeds meer, en willen weten wat we hier aan het doen zijn. Als we het uitleggen, zijn ze geïnteresseerd en verbaasd, en wensen ons veel succes. Harry, Gerdien en ik wisselen verhalen uit over reacties van niet-wandelaars wanneer ze horen dat we regelmatig afstanden van 100 km of meer lopen. 'In hoeveel dagen?' is een leuke, of mijn persoonlijke favoriet: 'En waar slaap je dan?'

Half vijf. Ongeveer 76 km wanneer we caférust De Kannenbuis bereiken. Ik moet iets eten en deel een kleine zak chips met Harry, die het even hard nodig heeft als ik. In gebroken Duits praten we met een wandelaar die helaas heeft moeten opgeven en nu met de vrijwilligers van de organisatie van de ene rust naar de volgende meereist. Harry wil nog even zitten en ik leg mijn hoofd op tafel. Als ik mijn ogen weer opensla is het bijna vijf uur. Heb ik echt twintig minuten geslapen of waren het er tien? Ik weet het niet en het kan me eerlijk gezegd ook niet veel schelen. Net als we weggaan komt Will binnen, die met twee nieuwe wandelmaatjes een rustiger tempo aanhoudt. We zullen vast samen finishen, voorspelt hij. Nou, dat zullen we nog we eens zien! De vermoeidheid heeft mijn ogen verlaten en ik heb er weer zin in. Nog geen kilometer na de rust laat ik Harry en Gerdien achter en speer er vandoor. Merels en roodborstjes zijn aan het zingen geslagen en zelfs een enkele haan begroet de nieuwe dag, die zich nog laf achter de horizon verschuilt.

Aan het eind van deze zeven kilometer wacht het ontbijt. Ik geniet van de omgeving, van het zelfvertrouwen waarmee ik wandel, hoe mijn voeten nog zo soepel aanvoelen na deze afstand. Ik hou van uitdagingen, hoe zwaarder hoe beter en als ik mezelf afvraag: 'is dit nog leuk?' dan is het antwoord een overtuigd 'ja'.

Ik heb het gevoel dat ik de wereld aankan en voel me heerlijk. Zes uur. In het clublokaal van AV Spado is er ontbijt. Mijn maag herinnert zich plotseling waarvoor ie in het leven is geroepen, want bij het zien van de tafel vol brood, kaas, worst en yoghurt krijg ik een razende honger. Binnen enkele minuten heb ik een bord vol lekkers weggewerkt. Mijn voeten tellen nu zoveel zere plekken en vermoede blaren, dat ik mijn schoenen niet uit durf te doen. Beter om ze pas uit te doen bij de finish, als ik ze kan inruilen voor zachte sloffen.

Het ontbijt heeft me weer nieuwe energie gegeven en ik zet er de vaart weer in. De voorspelde regen blijkt een miezerbuitje te zijn, dat gestaag aanhoudt. Echt nat word je er niet van.

De omgeving is nu mooier. Vlak na de splitsing met de 100 km duiken we een bospad in, mijn favoriete landschap. Ik ben nu echter te moe om er veel aandacht aan te besteden. Wat de afstand ook is, de laatste etappe is altijd zwaar.

De dag eindigt met een anticlimax. Uiteindelijk mis ik toch ergens een pijl en in plaats dat ik in Nedereind uitkom, passeer ik het bord Roosendaal. Wanneer ik een echtpaar vraag naar de weg waar ik behoor te zijn, wijzen ze naar rechts, een heel eind moet het zijn. Links hoor ik echter mensen voetballen, ik weet dat daar het sportpark is met ook het Thor-honk. Ik besluit mijn getergde voeten te ontzien en sla toch maar linksaf. Misschien drie of vier kilometer heb ik gemist en dat stoort me. Ik had nog liever méér gewandeld dan minder.

Als training is deze tocht gelukkig zeker geslaagd. Ik heb een paar fouten gemaakt en weer wat bijgeleerd en ik heb nu ook het zelfvertrouwen dat ik het tempo van 7 km/u niet alleen aankan, maar ook een hele tijd kan volhouden. Nu nog de schoenen van mijn voeten peutenen...

-Rinda Scheltens-



PINKSTERTOCHT 2^E PINKSTERDAG

te MILSBEEK Maandag 12 mei 2008

Start en finish: Trefpunt Kerkstraat 31 Milsbeek

Afstanden en Starttijden:
42 km vanaf 7.00 uur (marathon)
28 km vanaf 8.00 uur
20 km vanaf 9.00 tot 13.00 uur
12-6-2,5 km vanaf 9.00 tot 14.00 uur

Inlichtingen: P. v.d. Ven,
Korhoenveld 109, Cuyk
Tel. 0485 322325



Een mooie dag in Leende

Hier ben ik weer, met een wandelverslag van de OLAT winterserietocht op 16 februari in Leende.

Vanmorgen vroeg rond 6.15 uur uit Breda vertrokken met onze wandelmaatjes Miranda, Corné en Rudolf. Helaas ging Kees niet mee – hij had een klein griepje. We gingen rond 8.00 uur van start. Het was heel mooi en gezond weer, een beetje winters. Het had goed gevoren, op de grond en aan de bomen zagen we een klein ijslaagje.

Het was weer een hele mooie tocht. We liepen richting Achel, in België. Hier hebben wij ons een traditie eigen gemaakt: een heerlijk trappistje. En het volgende café was ook weer echt OLAT, gezellig dus. Na nog plusminus 4 kilometer gingen we nog langs de wagenrust voor een snel kopje soep. Nou ja, snel: de soep was heet, maar lekker.

Klaas en Boetje uitstekend op dreef in Clermont Ferrand

Boetje Huliselan en Klaas Bakker hebben erg goed gepresenteerd op hun eerste wedstrijddag van het WK Indoor Masters in Clermont-Ferrand.

Klaas Bakker werd vierde op de 3.000 m snelwandelen in de klasse 70 t/m 74 jaar geworden. Zijn tijd was 18:21,87; dat is 3 seconden boven het Nederlands record. In zijn klasse deden tien atleten mee. Op dezelfde afstand eindigde Boetje Huliselan in de klasse 50 t/m 54 jaar op de 14^e plaats (van 30), in een dik persoonlijk record van 15:55,20. Een proficiat waard! Uitgebreid verslag in volgend nummer.

Rond 17.20 uur kwamen Miranda en ik binnen. De heren kwamen tien minuten later binnen. Het was weer leuk. Rond 18.15 uur gingen wij weer richting Eindhoven en Breda. En rond 19.30 uur was ik weer thuis. Het was een mooie dag.

*Groetjes van de Globetrotters,
-Inge Mol-van Egmond-*

Overweg bij Vught mag blijven. Het wandelplatform LAW is zowat drie jaar aan het procederen geweest om de spoorwegovergang Cromvoirtsepad nabij Vught open te houden voor voetgangers, fietsers en ruiters. Dat is uiteindelijk gelukt. De Raad van State heeft echter geen inhoudelijk oordeel uitgesproken, waardoor in soortgelijke situaties elders helaas geen jurisprudentie zal gelden.

Vier nieuwe NS-routes. Elk jaar komen de spoorwegen met een aantal nieuwe NS-wandelingen. Vaak zijn daarin trajecten opgenomen van LAW-paden.

Met ingang van april is het aanbod uitgebreid met een tweedaagse tocht in Drente: 'Hunzedal', van Gieten naar Emmen, plus een drietal eendaagse tochten: 'Boonervliet', van Vlaardingen West naar Maassluis; 'Laag Soeren', van Dieren naar Brummen en 'Zandenbos', een rondwandeling vanuit Nusnpeet. De Boonervlietroute kent een zomer- en wintervariant omdat het pontje over de vliet niet altijd vaart. De Laag Soeren-route is ook als GPS-route te downloaden via www.eropuit.nl

Bron: Lopende Zaken

HERHAALDE OPROEP: de organisatie van de **Kempische Wandeldagen** heeft een belangrijke vacature te vervullen:

chef binnendienst

Dit is een veelzijdige en daarom ook leuke functie. De chef binnendienst begeleidt de 10 à 12 medewerkers in de startlocatie (sporthal de Kievit in Geldrop), is verantwoordelijk voor het opmaken van de kassen, maakt samen met de voorzitter afspraken over de benodigde vergunningen, meubilair en allerlei andere praktische zaken, houdt voorraden bij en zorgt voor al het drukwerk ter plaatse. Hij/zij valt rechtstreeks onder de voorzitter (Joop Wesseling).

Dit jaar zijn de Kempische Wandeldagen op 1, 2 en 3 augustus. Vanzelfsprekend moet de chef binnendienst in Geldrop aanwezig zijn op het evenement zelf, plus ervoor en erna een halve dag. Door het jaar heen komen daar nog 7 vergaderingen bij.

Bent u iemand met een natuurlijk overwicht, die goed met mensen kan omgaan en uitstekend kan organiseren, dan is dit een functie die u op het lijf geschreven is!

Natuurlijk wordt in het eerste jaar volledige ondersteuning geboden; in dit proefjaar wordt wederzijds gekeken of het klikt.

Nieuwsgierig geworden? Stuur dan een mailtje naar Mia Dielesen (secretariaat KWD): kwdagen@dielesen.demon.nl, of bel 06-44756978.

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (42)



Uit het plakboek van Christiaan: een weids panorama van Little Wold Plantation

Als deze sectie – de tweede – van de Woldsway kwalitatief gelijkwaardig is aan het breakfast in South Cave, belooft het een verrukkelijk tocht te worden. Nauwelijks zijn we op pad of er ontvouwt zich bij Little Wold Plantation (een mini-bos) een betoverend panorama dat tot ver over de Humber reikt. Geen wonder dat wandelaars in het weekend vaak van heinde en ver komen om al struinende de mooiste plekjes te ontdekken en van het uitzicht te genieten. In zo'n gebied komt een verrekijker eerst goed tot zijn recht!

Nog geen kilometer verderop, in Weedy Dale, komt de volgende verrassing: *the dismantled Hull-Barnsley Railway*, een oud spoorlijntje waarvan rails en biels zijn verwijderd. Op het beschermde tracé mag de begroeiing onbelemmerd zijn gang gaan en krijg je te zien wat het treintje door de jaren heen aan bloemzaden uit alle windrichtingen heeft meegesleurd en uitgestrooid: een ongekende flora, die voortdurend van kleur weet te wisselen. Wat dat betreft zijn er in Engeland nog al wat van deze opgeheven spoorlijntjes te vinden, waarbij die van Kirkby Stephen – op het C2Cpad – een kroonjuweel bij uitstek is.

Roger Ratcliffe, de bedenker van de gedetailleerde en alleraardigst beschreven Woldsway, heeft overduidelijk alle moeite gedaan om de route over het glooiende grasland, langs heggetjes, koolzaadvelden en akkers te leiden, zodat een maximaal uitzicht is verzekerd. Daarenboven schuwt hij niet daarin leuke opties op te nemen zoals een interessant plaatsje even buiten de route of een extra *circular walk*; kortom, keus te over. Zo kiezen wij voor Goodmanham en Market Weighton, ook al vanwege het feit, dat de route door het fraaie Swin Dale loopt. Ter afwisseling



Gigant William Bradley's schoen

nu eens niet hoog maar laag en met aan weerszijden bloemrijke hellingen als decor.

Goodmanham is een vriendelijk en aantrekkelijk plaatsje, dat zijn rijke historie voortreffelijk weet te etaleren. In de historierijke kerk (15^e eeuw), met rondom een kerkhof vol kriskras geplaatste en verweerde grafzerken, staat te lezen dat Edwin the King of

Northumbria zich hier anno 626 tot het Christendom heeft bekeerd. Vordien stond er op die plek een heidense tempel. Edwin zou een belangrijke rol gespeeld hebben in de *Christianity of Britain*.

Market Weighton – ooit een druk bezocht stadje op een kruising van een viertal spoorlijntjes – geniet en profiteert nog onveranderd van zijn trotse van-alles-en-nog-wat markt uit 1251. Kom daar hier eens om, waar vanwege politiek gekissebis weekmarkten soms gedoemd worden het veld te ruimen en kooplieden het voor gezien houden.

Zo laat men ook weten, dat de langste man uit Engeland hier gewoond heeft: de Gigant William Bradley (*1787) was maar liefst 2,36 meter lang en woog 172 kilo. Op de gevel van zijn huis prijkt een *memorial tablet* met een schoenafdruk op ware grootte.

De liefhebber van antiek en historie kan zijn hart ophalen achter de statige façade van The Londonsborough Arms Hotel. In de deftige lounge serveert de innkeeper op onnavolgbare en klassieke wijze zijn thee met scones en blijkt daarbij alle tijd te hebben om uitvoerig over de geschiedenis van het hotel, de stad en omgeving uit te wijden; een genot voor oog, oor en maag.

Intussen wordt het wel de hoogste tijd om op te stappen en uit te zien naar een B&B om de nacht door te brengen; het wordt Robeanne House-Farm&Stables in het wat verderop gelegen en in het groen verscholen plaatsje Shiptonhorpe. We hebben nauwelijks een voet over de drempel gezet of het trotse dochter-

tje troont ons mee om te gaan kijken naar haar 'two days old Baboo': een parmantig veulentje.

En alsof dat niet genoeg is komt daarna de gehele stoeterij aan de beurt en schiet de avondmaaltijd er bijna bij in, want dit dorpje is qua voorzieningen niet op late gasten berekend.

Maar geen nood, want in zo'n geval laat de Engelse gastvrijheid van zich spreken: moeder pakt de auto, brengt ons naar de naburige Crown Inn en haalt ons later weer op. Zij raadt ons bovendien aan daar het *lamb's barmeat* van het huis te eten. Een onvolprezen maaltijd, opgediend op bloedhete schotels en de nodige Tedly's onder handbereik.

Het op een farm welsprekende gezegde: vroeg naar bed en vroeg uit de veren komt hier volledig tot zijn recht. Moe en welvoldaan kijken we halsreikend uit naar het eerste en voor het tweede staan kakelende kippen, kraaiende hansen, schreeuwende pauwen, hinnikende paarden en de rauwe kreten van fazanten garant om je niet te verslapen; een kakofonie van geluiden.



De 'two days old Baboo'

De gastvrouw laat op haar manier weten hoe goed het leven op een farm is door een keur aan lekkers op tafel te toveren. En alsof dat niet genoeg is zal zij niet nalaten ons aan te sporen om ook koffie en voldoende leeftocht voor

onderweg mee te nemen. Een hartelijk en wel verzorgd onthaal, al een reden op zich om de Woldsway nog eens over te doen!

-Wordt vervolgd-

De Groen-blauwe Slingertocht bij WS'78 in Zoetermeer

Ik vind het jammer dat er in het OLAT-nieuws zo weinig over de winterserie van WS'78 wordt geschreven, dus bij deze een verslag van Zoetermeer., op 23 februari 2008.

Voor het eerst dit jaar loop ik een tocht van hun seizoen 07/08 en omdat Zoetermeer niet langs mijn voorkeur ligt, ben ik pas rond half tien in kinderspeelparadijs 'Ballorig'. Ik hoor dat enkele Brabantse kinderen van 30+ (als voorbereiding op de wandeltocht?) nog in de ballenbak hebben gezeten.

Als ik de routebeschrijving bestudeer, schrik ik wel even van de doorkomsttijden op de soeppost en grote rust. Voor de eerste tien kilometer heb ik maar negentig minuten de tijd, daarna gaat de post dicht. Gelukkig is de bekende wandelaarster Gerrie van den Brink mijn haas (dat weet ze nu pas). Zij heeft een ongelukje gehad en haar tempo is nu 'slechts' zes kilometer per uur. Desondanks blijf ik op mijn topsnelheid constant twintig meter achter haar lopen. De soeppost bereik ik om 10 over 11, maar de soep is gelukkig nog heet.

De route is best de moeite waard. De tocht wordt de Groen-blauwe Slingertocht genoemd, omdat we ons hier bevinden in het plassen- en akkergebied, dat moet voorkomen dat de steden van de Haaglanden aan elkaar vast groeien. In het begin is er het Floriadepark, een overblijfsel van de Floriade van 1992. In het Balijbos staan geen hoge bomen, maar dit bosgebied is dan ook pas na de Floriade aangelegd. Soms is het er modderig en de klei blijft lekker aan je schoenen plakken.

Op het tweede kwart valt vooral een hoogvlakte op. Al het land eromheen is drie meter lager, vanwege de veenwinning. Je hebt even de indruk op een heuvel te lopen. De fauna laat zich ook niet onbetuigd, onder meer reigers, konijnen en een

fazant laten zich zien. De grote rust is vlak bij de Delftse Hout, en als ik er binnenkom, is het er nog goed druk. Nu kan ook ik rustig van mijn natje en droogje genieten. Wanneer de pijlenophalers binnenkomen, ga ik maar verder.

In het volgende plassenengebied wacht een wandelaar op mij. Het blijkt Arie Evegroen te zijn, die pas om tien uur is gestart. Dat is zo laat dat hij zich pas bij binnenkomst zal laten inschrijven. Hij verleidt mij bijna tot een 'misdadaad' (een kilometer afsnijden), maar gelukkig laat ik het niet zover komen.

Het venijn zit hem bij deze tocht in de staart, op de laatste drie kilometer mogen wij nog vijf van de zes aanwezige bergen beklimmen. Met dank aan alle Zuid-Hollanders die al dat afval geproduceerd hebben! Er zit ook een positieve kant aan dat geklauter: we hebben uitzicht op alle steden in wijde omtrek: Delft, Rotterdam, Den Haag en Zoetermeer.

Het is wel winderig in de bergen, gelukkig breekt de zon een beetje door. Op een van die heuvels ligt een overdekte ski-helling. Die hebben we niet zo veel in Nederland, ik ken verder alleen die in Landgraaf.

Om kwart voor zes komen we binnen.

Om mijn gemis aan WS-kilometers dit seizoen nog een beetje goed te maken, loop ik zeker Nijmegen Heijendaal (een van de parcoursuitzetters is ons lid Erik Dikken, tevens ledenadministrateur van WS) en de lustrumtocht in Maarn. Als U dit leest, zijn die alweer voorbij, maar in oktober gaat deze succesvolste winterwandelingen-vereniging ons zeker weer juweeltjes van trajecten voorzetten!

-Peter van de Ven-

Ongekende modderballetten op de prachtige route in Nijnsel

Jubileumtocht zal velen nog lang heugen

Al dagen tevoren waarschuwden alle weerdiensten dat het zondag 16 maart een bijzonder regenachtige dag zou worden. 'Ach, ze zitten er wel vaker naast', blijf je tot het allerlaatst hopen... Maar nee, uitgerekend deze keer niet. Jammer, jammer, want daardoor lopen OLAT en de 100-jarige KNBLO-NL op hun zo bijzondere Jubileumtocht annex Winterserie vele honderden wandelliefhebbers mis.

Het goede nieuws is, dat er ondanks de slechte vooruitzichten toch nog 1241 wandelaars naar Nijnsel zijn afgereisd die zich van regenbuien niets wensen aan te trekken. Er valt een staalkaart aan vaderlandse dialecten te beluisteren, van Rotterdams tot Achterhoeks en van Haags tot Limburgs. Vanuit Melderslo zijn de wandelaars zelfs met een buslading tegelijk aangevoerd. „De helft van onze vereniging loopt hier vandaag”, vertelt een van de deelnemers. „Wij doen mee aan alle provinciale wandeltochten van de KNBLO en we hebben zelf een touringcarbedrijf ingehuurd dat ons voor 'n prikje overal heen brengt. Iedereen wandelt z'n eigen afstand. Als we maar om drie uur 's middags terug zijn.” Lekker makkelijk en geen gedoe met falend openbaar vervoer.

De parkeerweide tegenover startcafé de Vresselse Hut staat rond negen uur al een heel eind vol. Omdat het 's nachts



flink heeft geregend, begeeft iedereen zich glibberend en soppend naar het inschrijfbureau. Maar dit blijkt nog maar een zwakke afspiegeling van de ongekende hoeveelheden modder waar de wandelaars zich de rest van de dag doorheen moeten werken. Geen wonder dat op de 60 kilometer enkele deelnemers – en zeker niet de minsten – moeten afhaken na een manhaftige strijd. „Het was nog zwaarder dan de

Bossche 100 of sommige 60-km tochten van De LAT”, verklaart iemand die deze afstand wel heeft uitgelopen en daar bijna twaalf uur voor nodig had. Een ander verhaalt van wandelaars die bij terugkeer 'tot aan hun nek' onder de modder zitten. Onder zulke omstandigheden is het moeilijk om de echt prachtige route op waarde te schatten. De eerste uren valt het best mee met de regen. Maar na de middag is er geen houden meer aan. Desondanks blijft iedereen opvallend goedgemoed. Op de wagenrusten verdringen zich de wandelaars om even een droog plekje te bemachtigen. Wie geen paraplu heeft, raakt geleidelijk aan doorweekt; tegen zoveel hemelwater is geen normale regenjas bestand. „Het meeste valt ernaast”, zegt oudgediende Toos van den Boom, opgewekt als altijd. Ja, dat zal wel!

Oud-voorzitter Marinus toert de posten langs, waar de voorraden sandwiches lang niet zo hard slinken als op een zonnige dag. De kubieke meter ontbijtkoek (gesponsord door de bekende koekfabrikant uit het zuiden des lands) is ook ruim voldoende om iedereen te voorzien. De verzorgers hebben vandaag één geluk: het waait nauwelijks en koud is het evenmin.



Voor deze Jubileumtocht hebben OLAT en de KNBLO niets aan het toeval overgelaten. Achter de inschrijftafel, op de parkeerveldjes en op de wagenrusten – overal wordt met een ruime bezetting gedraaid. In de Vresselse Hut heeft boetiekhoudster Hetty van Wijk hulp gekregen van Tiny Nouwens. In de vijftien jaar dat zij elkaar kennen, legden ze samen duizenden kilometers af. Als OLAT-lid heeft Tiny bovendien een lange staat van dienst als vrijwilligster bij het (ont)pijlen van tochten en het serveren van soep en sandwiches op locatie. „Ik zou vandaag gaan wandelen, maar had geen zin vanwege de regen. Nu sta ik voor de eerste keer in de winkel”, vertelt ze.

Behalve droog, is het in de Vresselse Hut ook erg gezellig. Niet toevallig uit Keldonk (de woonplaats van onze routebouwer Ad Verbakel) is de blaaskapel ‘Bende-Bè-de-Band’ komen opdaven



om het letterlijk binnendruppelende wandelpubliek op te vrolijken. Jos van den Bersselaar speelt zowaar nog een deuntje mee op een geleende trompet. Theo Tromp, tot een kwartiertje eerder nog op zijn paasbest zoals dat hoort bij een feestelijke gelegenheid, komt de zaal binnenvallen met modderspaten tot aan zijn kruin. De uittocht van de wandelaars vanaf de drassige par-

keerweide verloopt niet geheel zonder problemen, en hij is één van de krachtpatsers die de hopeloos wegslippende auto's van het terrein af helpt duwen. Het slot van een gedenkwaardige tocht, die absoluut een veel groter publiek had verdiend. Misschien mogen we het nog eens overdoen?

-Mirjam Kies-

Rolstoelroute ingewijd tijdens Jubileumtocht

De lokale televisie was aanwezig, er liep een zware delegatie rond van de 100-jarige wandelsportbond, en de Rooise wethouder van sportzaken René Dekkers sprak mooie woorden aan het adres van OLAT en KNBLO-NL. Het was kortom een spektakel van belang in de Vresselse Hut te Nijnsel.

Gelukkig werden er ook enkele ‘gewone’ OLAT-leden betrokken in de ceremonies rond de Jubileumtocht van 16 maart. En dan met name bij de officiële opening van het verharde wandelparkoers voor ouderen die slecht ter been zijn en mensen met een functiebeperking – het thema waaraan de KNBLO dit jaar bijzondere aandacht besteedt. Het ongeveer 7 km lange pad in Sint-Oedenrode is er gekomen met subsidie van de gemeente.

Antoon Buiting (OLAT-lid van het eerste uur en tevens gemeenteraadslid) heeft ook een bijdrage geleverd aan de toestandkoming. Antoon is vanaf zijn vroege kinderjaren gehandicapt, maar dat heeft zijn maatschappelijke carrière nooit in de weg gestaan. Zo is hij ook lid van de Stichting Toegankelijkheid in Sint-Oedenrode. In Nijnsel overhandigde hij een DVD-film met wandelroutes voor rolstoelers.

„Het bijzondere is, dat die routes zijn gefilmd door iemand die bijna niets meer kan en tóch zelf routes uitzet. Hij bedient de op zijn rolstoel gemonteerde camera met zijn hoofd en mond. Als kijker zie je de omgeving vanuit zijn blikveld. Het



OLAT-lid Wil van Coenen en zijn zus Mieke waren onderdeel van de openingsceremonie in Nijnsel.

maakt meteen duidelijk waarom er aparte wandelroutes voor rolstoelers nodig zijn.” Als KNBLO-medewerkster Gerjanne van Hees hem even later een mooie herinneringsmedaille van de Jubileumtocht komt brengen, is Antoon zeer in zijn nopjes: „Het is wel uniek dat iemand die niet kan wandelen zo'n medaille krijgt!”

Aan OLAT-lid **Wil van Coenen** viel de eer te beurt om dit Rooise pad in te wijden. Dat gebeurde door middel van een simpele knip in zijn inschrijfkaart, toegediend door de Rooise wethouder. Wil kan lopen als de beste maar is visueel gehandicapt, zodat hij zich altijd door iemand moet

laten leiden als hij gaat wandelen. Hij is verguld met de ceremoniële rol die hij vandaag mag spelen. „Ik heb er zelfs een andere afspraak voor laten schieten”, vertelt hij.

Zijn zus Mieke is met hem meegekomen. Vroeger liepen ze samen de Vierdaagse, maar dat redt Mieke niet meer. Afstanden tot 10 km zoals hier in Rooi nog wel.

-MK-

Foto © www.tvmeierij.nl / Hans van den Wijngaard

Zie ook: www.mobielgenieten.nl

Geanimeerde Jubileumwandeling ondanks regen en blubber

Mooie, maar ook zeer zware kilometers

Het is nog schemerig als we bij de Vresselse Hut aankomen. Parkeerwachter Frans van den Oever is erg gedienstig en Dini mag onder het lint door en vooraan op een mooie plek haar auto parkeren. Wat een service. Binnen heerst al een gezellige drukte.

Wandelaars voor de 60 km wachten geduldig tot ze kunnen inschrijven. Die handeling heeft vandaag wel iets meer om het lijf dan normaal. Op het inschrijfformulier willen ze zowat je hele doopceel weten en dat alles voor 50 cent korting op een prijsje dat in geen verhouding staat tot de kost die je er onderweg voor niks bij krijgt.

Namens de KNBLO is Gerjanne van Hees al druk in de weer voor de officiële opening van straks. Joop, Jos en Hans lopen ook drukdoende rond; wat moet je anders als je een baan voor een dag aangeboden hebt gekregen. Dat zal allemaal wel goed komen vandaag.

Ik heb voor mezelf een baantje buitenshuis uitgekozen, maar daarbij heb ik de tijd van het jaar toch een beetje over



het hoofd gezien. Op het inschrijfpapiertje streep ik vol overmoed de 60 km aan, in prijs maakt de afstand immers niet uit. Ik krijg startnummer 2.

Bij de uitgang krijgen we een vracht aan informatie mee. Gelukkig heb ik wat plastic hoesjes bij me om een en ander veilig te stellen. Met ongeveer zestig man beginnen we aan de 60 km. De meesten zijn van onze club, dus bekend volk. Aan praat onderweg zal het daarom ook niet ontbreken.

Sinds 6 uur vanmorgen is het zachtjes gaan regenen en daar blijft het voorlopig ook bij. Wij hebben een routebeschrijving meegekregen voor een lus van 20 km, die helemaal buiten het reguliere parkoers van vandaag ligt. Met een 'schijnbeweging' gaan we achter de Hut langs, maar trekken dan toch richting het westen om via een knus paadje de Dommel over te steken en daarna te gaan dolen in de Sonse bossen. Ik kuier daar dagelijks al een dikke 25 jaar, maar toch weet Ad Verbakel me te verrassen met een paadje over het terrein van een manege. Daar krijgen we ook al onze eerste verzorging. Ik kies voor iets warmes – en eerst goed roeren.

Dan gaat het verder door het open veld, onder Best door en weer terug naar Sint-Oedenrode. Dit terrein is bij ons beter bekend als het landingsgebied van de Geallieerden in september 1944: Operatie Market Garden. We krijgen nog een

keer iets te drinken en Willem heeft via een privé-sponsor iets extra's voor ons geregeld; je weet wel van die reepjes die ons moeder zo hoog hangt! Een kleine drie kwartier daarna zitten de eerste 20 km erop.

We zijn terug bij de Vresselse Hut. De entourage is daar sinds vanmorgen vroeg compleet veranderd. Was het toen nog goedmoedigheid troef, nu kun je er nauwelijks meer de weg vinden naar de inschrijftafel voor een controlestempel. De 'bonzen' zijn er ook nog en gedragen zich alsof je er dagelijks mee omgaat...!

Een 'Hoge Ome uit de politiek' zat er voor Brabant niet in,



maar daarvoor is wethouder Dekkers een goeie stand-in en samen met de KNBLO-NL-voorman Miel Termont weten zij er een mooie openingsshow van te maken.

Goed half elf vertrek ik voor het tweede deel van de tocht, nu voor een stuk van ruim 40 km. Het weer houdt zich nog goed; zullen ze er dan toch weer flink langs zitten met die voorspelling die ze al de hele week aan ons hebben voorgehouden!

Aanvankelijk is het parkoers nog druk bevolkt maar naarmate de afstanden langer worden, verdwijnen ook de deelnemers uit het oog. Er volgt een vervelende omleiding in het parkoers – Ad Verbakel had die liever niet doorgevoerd, maar de boswachter is zijn beste vriend en daarom maar

Enthousiast briefje

Uit Almere kregen we een enthousiast briefje over de Jubileumtocht in Nijnsel: „Ik wil U heel hartelijk danken, en al diegenen die ervoor gezorgd hebben dat de wandelaars een heel goed verzorgde dag hebben gehad. Weer of geen weer, ik heb genoten. Het was geweldig om bij u deze dag te mogen wandelen. Ik heb 31 km gelopen en al bij het begin kwam ik de heer Rolf Craanen tegen. Die is de hele route met me mee gelopen. Hij was (is) ook heel goed te spreken over Uw wandelvereniging.

Ik heb tijdens het wandelen veel foto's gemaakt, die kunt U bekijken op www.heopa.nl (He=Henk, Opa=van 12 kleinkinderen, Pa=van 5 dochters).”

-Henk van der Sanden-

vlug voor een omweg gekozen. Na een verzorgingspauze in de regen komen we toch nog achter langs het nieuwe natuurgebied 'Mosbulten' dat Ad ons zo graag van binnenuit had laten zien. Maar ja, het vogelbroedseizoen begon dit jaar al op zaterdag en helaas niet op maandag na onze wandeltocht.

Na het afhaken van de 'dertigers' beginnen de eerste slijkpaden zich aan te dienen; het zou ook eens te gemakkelijk zijn, daar tekenen ze bij OLAT nu eenmaal niet voor. We steken het Wilhelminakanaal over en verkennen het Achterbos. Al-



weer verzorging, dit keer staan Regina & Regina voor ons klaar en omdat ik toch graag even wil zitten, spreidt Regina sr. even het dekentje achter in de auto, maar dat is een grote gunst en niet voor iedereen weggelegd.

Is het tot nu toe allemaal goed gegaan, beginnen de onderdanen nu toch de weerslag te voelen van het iets te hoge tempo dat ik de laatste tijd niet meer als regelmaat mag bestempelen. Ja, op een zeker moment leveren we toch allemaal een beetje in. De bospaden slingeren zich hier door een glooiende omgeving en het wordt daarmee nog zwaar werken ook. Zelfs de regen neemt nu een andere kadans aan, en degenen die vanmorgen nog als betoverd bleven liggen door het ritme op hun zolderraam, zullen nu ook wel gewekt zijn.

Bij de brouwerij van ons eigen Brabants Goed heerst een vrede rust als wij daar passeren. In deze bloemlezing zal ik verder het namen noemen maar achterwege laten, maar met mij trotseerden hier nog twee bekende stelletjes de overdaad



aan regenwater. Gelukkig kunnen we even profiteren van de harde weg, maar niet lang daarna kiezen we toch weer voor de natuurlijke ondergrond. De stelletjes verdwijnen zienderogen in de verte en het lijkt wel of de kilometers nu anders aan gaan voelen dan vanmorgen. Ik word ingehaald en dat zint me eigenlijk helemaal niet. Ook de twee dames met wie ik vanmorgen nog de eerste ronde voltooidde, komen me nu voorbij en ze hebben waarschijnlijk goed in de gaten dat het met mij helemaal niet goed gaat.

Gelukkig is het nog maar een paar kilometer naar de pauze café in Beek en Donk. Hier spelen Harrie en zijn vriendin voor gastheer en gastvrouw en ze zetten een mooie stempel op de controlekaart. Ik bestel een dubbele consumptie en denk daarmee de vermoeidheid wel te kunnen afschudden. Maar naar gelang de tijd verstrikt wordt het er niet beter op. En als ik er dan ook nog op wordt geattendeerd dat de kleur niet erg hoopgevend meer is, begrijp ik tot mijn eigen opluchting dat de tijd daar is om er voor vandaag mee te



stoppen. Na achtendertig kilometer is het welletjes.

Theo Tromp is inmiddels ook gearriveerd en die ziet eveneens zijn toekomst voor vandaag niet meer weggelegd in het lange-afstandswerk.

Na een halfuurtje mogen we met Harrie en zijn vriendin achter in een veels te grote cabrio terug naar de finishlocatie in Nijnsel. Uit de verhalen die ik daarna nog gehoord heb over de laatste 20 km die wij nog voor de boeg hadden, mag ik afleiden dat we de enige goede keuze maakten.

Vanaf de Vresselse Hut kuierde ik later die middag op mijn dooie gemak naar huis en was alweer compleet in goeden doen toen Dini later op de avond thuis kwam, na het wachten op nog vele, vele wandelaars die wél al die mooie, maar ook zeer zware kilometers door een mooi stukje natuur rond Nijnsel tot een goed einde wisten te brengen.

Een mooie jubileumtocht is ten einde. Veel mensen hebben genoten – en niet alleen zij die voor de langere afstanden kozen, maar zeker ook degenen die wat minder goed ter been zijn en die ondanks het slechte weer toch hier naartoe kwamen om met ons het 100-jarige jubileum van onze wandelbond mee te vieren. Vanmorgen een mooie, maar drassige foto in de krant, als herinnering aan alles wat we mochten doorstaan.

-Ad van Asten-

De foto's van de Jubileumtocht zijn gemaakt door: Winnifred van den Boom, Joop Reichenfeld en Noud Wijn



Vijf gouden EHBO-regels

Een EHBO-er zal altijd vijf belangrijke regels in acht nemen:

1. Werk veilig. Zorg ervoor dat jijzelf, omstanders en het slachtoffer geen gevaar lopen.
2. Ga eerst na wat er precies gebeurd is, en pas daarna wat iemand mankeert.
3. Blijf zelf rustig en zorgzaam, maar ook kordaat. Stel het slachtoffer op zijn gemak en zorg voor beschutting.
4. Roep zonodig professionele hulp in. Eventueel kan een omstander 112 bellen. Die kan dan doorgeven welke hulpdienst (b.v. ambulance) nodig is, op welke plaats, hoeveel slachtoffers er zijn, of er reanimatie nodig is, etc.
5. Help een slachtoffer op de plaats waar deze is aangetroffen. Door iemand onnodig te verplaatsen, kan zijn toestand verslechteren.

Goede voorbereiding en uitrusting ook belangrijk

EHBO-kennis kan wandelaar goed van pas komen

Voorals je regelmatig meerdaagse wandeltochten maakt, kan het geen kwaad je een keer te verdiepen in eerste hulp. Bij EHBO (Eerste Hulp Bij Ongelukken) denkt men al gauw aan noodsituaties die onmiddellijk medisch ingrijpen vereisen, maar ook kleinere letsels kunnen door EHBO'ers worden behandeld. En als je zelf op verantwoorde wijze je eigen blaren kan doorprikken is dat alleen maar handig.

Behalve kaderinstructeur Toon van Wordragen lopen er bij OLAT diverse mensen rond met een EHBO-diploma. De meesten zijn er via andere activiteiten mee in aanraking gekomen. Willem Schoonhen (verzorging) begon met EHBO puur voor zichzelf; hij wandelde in de bergen en wilde wel meer weten over zijn eigen lichaam. Hij heeft ooit last gehad van uitdrogingsverschijnselen. Behalve dat en blaren leren behandelen zonder infecties heeft hij er zelf geen baat bij gehad.

Aad Levering (verzorging) is behalve bij OLAT ook actief betrokken bij een wielrenclub. Met zo'n twintig wielrenners onderweg kan er van alles gebeuren. Aad heeft nu anderhalf jaar zijn EHBO-diploma en daarbij het diploma BHV (Bedrijfshulpverlening). Binnenkort wil hij ook nog zijn module wandelsport halen.

Erik Dikken (actief EHBO-er en wandelaar) heeft gewacht met zijn EHBO-diploma halen tot hij in Nijmegen woonde. Via zijn werkgever heeft hij de cursus gevolgd. Behalve OLAT-lid is hij ook bestuurslid van WS78, waar hij wandelingen organiseert. Als hij daar op de fiets zit als parcourscontroleur, is hij tevens inzetbaar voor eerste hulp. Eigenlijk is hij er altijd mee bezig. In zijn auto ligt de EHBO-tas zo voor het grijpen en als hij wandelt zit er in zijn rugzak een EHBO-tasje (in de zomer aangevuld met vacuümpompje en tekenpincet). Zijn wandelmaatje Iris van Limburg (even-

eens OLAT-lid) is ook gediplomeerd EHBO-er. Rolf Craanen behaalde onlangs de mijlpaal van 125.000 km, dus je kan hem wel een ervaren wandelaar noemen. Ook hij is in het bezit van een EHBO-diploma. Bij diverse wandelsportverenigingen is hij actief, vooral bij Euraudax als baankapitein, maar die activiteiten liggen momenteel stil. Bij Euraudax had men altijd een EHBO-koffer bij de hand op de wagenrust en de caférust. Bij langere tochten kon men terugvallen op een EHBO-er en enkele masseurs. Rolf zelf was ooit nog bedrijfs-EHBO-er en als gediplomeerd pedicure heeft hij de nodige ervaring met blaren behandelen.

We kunnen als wandelaar zelf ook wat doen, om ongelukjes te voorkomen. Draag goede schoenen en schone sokken en bereid je goed voor, vooral bij langere tochten – maar dat weet iedere wandelaar wel.

Op o.a. de site van de Vierdaagse van Nijmegen staan nuttige tips, waaronder: luister naar uw lichaam, train wekelijks en bouw de te lopen afstand langzaam op. Neem, indien nodig, een stapje terug. Daarnaast is het belangrijk voldoende

te eten en drinken tijdens een tocht. Verder moet de wandelaar langzaam beginnen (spieren moeten rustig warm kunnen worden) en pas later het tempo verhogen. Rust op tijd, maar ga niet op de koude grond zitten; de spieren koelen daardoor snel af en worden stijf. Dat verhoogt de kans op blessures.

Wat onderweg altijd goed van pas komt, is een EHBO-kit. Deze zijn kant en klaar te koop bij gespecialiseerde outdoor/buitemportzaken. Wat ik zelf altijd meedraag in mijn rugzak (be-

halve voldoende eten, drinken en een poncho) zijn: pleisters, een nagelschaartje, pincet, tekenpincet, goudsbloemzalf, papieren zakdoekjes, nestocyl, anti-muggen spray (voorjaar/zomer), routebeschrijving/kaart/gps en een mobieltje. Mijn gps vind ik zelf heel handig. Maar als er ècht iets ge-

Mag ik de pleisters even?

*“Want EHBO is mijn lust en mijn leven,
EHBO mag ik de pleisters even?
't Is enig in zijn soort,
het heeft mij altijd al bekoord
EHB, o EHB, o daarvoor doe ik een moord!”*

(Uit een lied van cabaretier Herman Finkers)



beurt waarvoor ik 112 moet inschakelen, heb ik niets aan de coördinaten. De centrale meldkamer van 112 werkt namelijk met een heel ander systeem; daar kun je alleen terecht met plaats- en straatnamen. De gps-coördinaten kunnen onnauwkeurig zijn en niet elke gps is hetzelfde ingesteld. Zelfs al heb je hetzelfde merk toestel (bijvoorbeeld Garmin), dan zijn er nog verschillende notaties mogelijk.

Wil je echt op alles voorbereid zijn, dan kun je het bekende SAS handboek van John Wiseman raadplegen (SAS = Special Air Service, het elitekorps van het Britse leger). Het boek geeft praktische oplossingen bij problemen als: hoe overleef je in het wild, in welk klimaat, op land en op zee.

Of je een dergelijk boek echt nodig hebt is natuurlijk de vraag – zelfs als je er in je eentje op uit trekt. Veel aanwijzingen zul je nooit hoeven te gebruiken, maar zijn wel leuk om te lezen.

-Joop Reichenfeld-

In tien lessen te leren bij het Oranje Kruis

Volgens Toon van Wordragen zou er in ieder huishouden iemand moeten zijn met een EHBO-diploma. Hij kan het weten, want behalve bestuurslid van OLAT is hij al zijn halve leven kaderinstructeur bij de EHBO-vereniging Weert. Wie overweegt zo'n cursus te volgen, raadt hij aan eens te kijken op ehbo.nl waar alle cursussen van het Oranje Kruis te vinden zijn, naast veel andere informatie.

Het Oranje Kruis Boekje is de enige erkende handleiding voor eerstehulpverleners. Het bevat de leerstof voor het officiële Diploma Eerste Hulp. Goed opgeleide EHBO'ers kunnen een heleboel. Ze weten wat te doen bij stoornissen in het bewustzijn en de ademhaling, of bij een shock. Behalve plaatselijke verwondingen kunnen ze warmte- en koudeletsels, vergiftigingen en electriciteitsletsels behandelen.

Methoden die de hulpverlener moet beheersen zijn onder andere: stabiele zijligging, reanimatie, hartmassage, mond-op-mondbeademing, de handgreep van Heimlich en de noodvervoersgreep van Rautek. Deze kreten klinken ingewikkeld, maar dit alles kun je in tien lessen leren bij een plaatselijke EHBO-vereniging. Hierna kan je examen doen, en dan volgen nog zes herhalingslessen per twee jaar.

Met het basisdiploma EHBO op zak kan je ook nog extra modules volgen, waaronder Verbandleer, EHBO aan kinderen en Wandelletsel. Bij deze laatste module leer je in 8 uur alles over verband en hulpmiddelen, eerste hulp bij blaren, eerste hulp bij kneuzingen en verstuikingen, warmteletsels en preventie van wandelletsel.

Wat veel mensen niet weten, is dat het Oranje Kruis voor alle gediplomeerde eerstehulpverleners een speciale WA-verzekering heeft afgesloten, zodat zij hun werk kunnen doen zonder angst voor eventuele schadeclaims. Een dergelijke juridische rugdekking hebben leken zonder diploma niet!



VOORUITBLIK CLUBREIS

'Last minute': mooie wandeltocht over de hoogvlakte tussen Vielsalm en Burg-Reuland

De clubreis van 26 april heeft de Oostkantons als bestemming. Sinds de Eerste Wereldoorlog behoort dit Duitstalige gebied bij België. Tijdens beide wereldoorlogen is er zwaar gevochten – tot op de dag van vandaag wordt er nog oude munitie en dergelijke gevonden. Maar sindsdien heerst er de volmaakte rust.

De Oostkantons zijn rijk aan natuurschoon: golvende heuvels, fraaie rotspartijen en riviertjes des te meer. Er lopen dan ook heel wat lange-afstandspaden door het gebied, waarvan de GR5 de bekendste is. Op de komende clubreis wordt hiervan het stuk tussen Vielsalm en Burg-Reuland verkend. Vielsalm heeft zich de titel 'bosbessen-hoofdstad' aangemeten en inderdaad is de om-

geving zeer bosrijk. Maar voor bosbessen zal het in april toch te vroeg zijn. In de Middeleeuwen strekte het graafschap Vielsalm zich uit tot de Vogezen. Burg-Reuland heeft nog oudere wortels; de fundamenten onder de indrukwekkende ruïne zijn waarschijnlijk al meer dan duizend jaar oud. Tussen de twee plaatsen loopt de GR5 over een hoogvlakte, die nauwelijks bebost is. Dat staat garant voor mooie uitzichten.

De termijn van voorinschrijving is verstreken, maar u kunt altijd informeren of er nog een plekje vrij is in de bus.

Praktische informatie over de clubreis is te vinden op pagina 5.

Henri Floor en Coos Verburg kijken terug op een mooie trektocht

Ploeteren en genieten op de E8 (3/slot)

datum dinsdag 25 september 2007

traject Obermoschel – Marienthal

afstand 19½ km; wandeltijd 9 uur

We hadden een goede overnachting gehad. Het was ook een Ferienwohnung, met een aparte slaapkamer, badkamer, zitkamer (eigenlijk twee zitkamers) en een compleet ingerichte keuken, die we niet nodig hadden. Het kostte voor ons tweeën 40 euro. Het bleek echter zonder ontbijt te zijn. Bij een bakker en een supermarkt in de buurt konden we voldoende halen voor een ontbijt. Voor we weggingen werd ons nog koffie aangeboden.

Na het bezoek aan de supermarkt ontbeten we op een bankje tegenover de slager. Daarna liepen we naar de ruïne Moschellandsburg. Ons pad voerde deze dag erg veel over eenzame hoogten. Na de Weidelbacherhof kwamen we in het plaatsje Neubau waar hooguit tien huizen stonden. Er was zowaar een café waar we koffie dronken. Daarna doorkruisten we Stahlberg, een klein plaatsje. Bij een Schwarzwaldhuis doken we de bossen weer in.

Bij Katzenbach liepen we even van de route af naar het centrum, op zoek naar een café. Maar dat was dicht. We staken een spoorlijn over en liepen onder een verkeersweg door. Daarna voerde ons pad over brede boswegen naar Marienthal. Coos vond het overnachtingadres in Marienthal zó leuk en apart, dat het tot leukste overnachting van de tocht werd gebombardeerd.

Toen we in het plaatsje aankwamen vielen de vele jongeren op die lege flessen aan het verzamelen waren. 's Avonds aten we warm in Marienthal, op ongeveer 400 meter van ons overnachtingadres.

datum woensdag 26 september 2007



traject Marienthal – Albisheim

afstand 19½ km; wandeltijd 8 uur

Even na 8 uur gingen we op pad. Door de bossen van de Donnersberg liepen we eerst naar Bastenhaus. Daarna werd het pad smaller. Toen het later ook nog steiler werd, besloten we een alternatieve route te lopen. Deze liep een flink eind over een asfaltweg. Onderweg stopte nog een automobilist die ons een lift aanbood, maar dat sloegen we af, want we wilden de hele route te voet afleggen.

Bij Waldhaus dronken we koffie en aten een kersentaart. De open haard brandde volop. Toen we Marienthal verlieten was het namelijk maar 8 graden en we waren sindsdien een flink eind gestegen. Over een asfaltweg daalden we af naar Dannenfels. Het bleek hier een éénrichtingsweg te zijn omdat de weg relatief smal was.

Het begon wat te druppelen, waarop we het fototoestel opborgen. Aan de rand van Dannenfels aten we wat, op een bankje onder een afdakje.

Na een kilometer open terrein volgde tot Bolanden weer een bosparkoers. Nabij de Bolandenhof liepen we onder snelweg 63 door. Nu kwam tot aan Albisheim een mooi traject met vergezichten van wel 10 km en meer. Even voor Albisheim werden onze schoenen

smerig door de modder die tractoren daar achterlieten. Na de Warteturm nabij Albisheim kwamen we nog langs een oude Joodse begraafplaats.

In Albisheim moesten we een half uurtje wachten voordat het Gasthaus open ging. Er was geen kamer met een tweepersoonsbed vrij, zei de eigenares. Wel waren er kamers met losstaande bedden. En daar hebben wij er één van gekregen, een driepersoonskamer. Het kostte €16 per persoon, zonder ontbijt. Met ontbijt voor 2 personen was het €42. Dit was het goedkoopste overnachtingadres. We hadden niet het idee dat er andere gasten overnachtten.

datum donderdag 27 september 2007

traject Albisheim - Harxheim

afstand 2 km; wandeltijd ½ uur

Toen we opstonden was het nog droog. Maar toen we na het ontbijt naar de supermarkt liepen was het al aan het regenen. En het blééf regenen. Na 2 km te hebben afgelegd van het officiële parkoers hielden we het in Harxheim voor gezien en we besloten de wandeling af te breken. Met de eerste dag van de Heuvellandvierdaagse 2007 en de derde dag van de Alkmaarse vierdaagse 2007 in ons achterhoofd hadden we geen zin om ons geheel nat te laten regenen.

We liepen naar het centrum van Harxheim en verbleven een kleine twee uur in het restaurant van een hotel. We informeerden hoe we van Harxheim naar Pfeddersheim konden reizen. Het bleek dat er eenmaal in de twee uur een bus



naar Monsheim reed. Van daaruit konden we met de trein naar Pfeddersheim reizen.

In Pfeddersheim bleek ons overnachtingadres, Gasthaus Zur Traube, pas om 17.00 uur open te gaan. Wij waren er al om 1 uur 's middags. In de bar van een soort casino dronken we thee met pepermuntsmaak. Tegen 4 uur liepen we nog wat in Pfeddersheim rond alvorens naar ons overnachtingadres te gaan. 's Avonds aten we warm in een naburige pizzeria.

datum vrijdag 28 september 2007
traject Pfeddersheim-Worms-Driebergen (trein)

Met de trein reden we van Pfeddersheim naar Worms. Hier bezichtigden we de stad enigszins. 's Middags reden we door naar Mainz. Hier stapten we over op een sneltrein naar Keulen en daar weer op een sneltrein naar Arnhem. Tot slot stapten we in Arnhem over op de trein naar Driebergen. Rond 8 uur kwamen we 's avonds thuis aan. Het was weer een mooie trektocht geworden. Voorgaande jaren liepen we steeds drie weken achter elkaar. Maar afstanden van 20 km en meer in dit terrein met een rugzak van 12 kg is veel zwaarder dan 40 km in Nederland zonder rugzak. Daarom hadden we dit jaar besloten om twee weken te lopen.

In 2008 willen we de E8 vervolgen. Voor de eerste 100 km beschikken we over een routebeschrijving uit 2005; daarna zij we aangewezen op een boekje dat dateert uit 1986.

-Henri Floor-
zie ook: www.henrifloor.nl



Hermannekes laatste loodjes tot aan Albany

Op avontuur in Australië (2)

Herman en Anneke Lieven hebben in Australië intussen de krant gehaald met hun wandeltocht over de Bibbulmun Track. Het krantenartikel is te lezen op de website olatnieuws.nl en is aangeleverd door Bert Bolle, hun gastheer 'Down Under'. Bert en zijn vrouw Ethne drijven een luxe B&B in het plaatsje Denmark. Omdat het nogal lastig mailen is in de bush, hield Bert tussentijds meteen maar de achterban van 'Hermanneke' op de hoogte. Hier het tweede en laatste deel van de mailverslagen die ons bereikten.

ONTVANGEN: 17 FEB 2008
AFZENDER: BERT BOLLE

Zaterdag de 9e hadden Herman en Anneke een makkie, want ze hoefden maar een derde deel van hun dagelijkse traject te doen. Reeds om tien uur bereikten ze Lights Beach, waar ze door ons werden opgewacht.

Lights Beach bestaat uit drie stranden, een enorm strand zonder riffen waar je goed kunt surfen, een waar het goed vissen is, en een beschut strand dat door menige ingewijde als nudistenstrand wordt gebruikt. Het zand is bijna spierwit en bevat siliconen zodat het knierpst onder je sandalen. En daar kwamen de Lieventjes aangelopen, zo fris als een hoentje, maar dolblij dat ze voor een dag of vier een slaapkamer met badkamer, keuken en zonnedek ter beschikking kregen in onze studio.

De volgende dag namen we Herman en Anneke mee naar een paar stranden die ze hadden gemist omdat de Bibbulmun Track daar net niet langs loopt. Een ervan heet Madfish Bay, met pal er-

voor een langgerekt eilandje, Snake Island geheten, waar je bij eb heen kunt waden. Strand en eiland maken deel uit van het uitzicht vanuit ons huis en studio.

Dinsdagochtend pakten de Lieventjes weer een stukje Bibbulmun Track, ditmaal het gedeelte vanaf Lights Beach tot de monding van de Denmark River in ons dorp. De tocht ging pal over Mount Hallowell, waar ons huis tegenaan ligt en waarvan de top met zijn 300 meter het hoogste punt is van de hele Bibbulmun Track.

Woensdag zouden Herman en Anneke het laatste stuk gaan lopen. Nog gauw even een foto gemaakt in ons eigen oerbosgebied, waar een acht meter lange rotsformatie ligt in de gedaante van een gigantische waterschildpad! We zijn erg trots op deze bijzondere speling der natuur en het is maar goed dat haast niemand weet waar onze privé 'Turtle Rock' te vinden is...

We brachten onze woudlopers naar Nullaki Peninsula, een schiereiland dat pal voor Denmark ligt. Vandaar

begonnen ze aan de laatste etappe van hun meer dan duizend kilometer lange voettocht naar Albany.

ONTVANGEN: 19 FEB 2008
AFZENDER: HERMANNEKE

Uit de mails begrepen we dat de meeste van onze vrienden het carnaval goed zijn doorgekomen. Wij hebben eigenlijk 'n alternatief carnaval gevierd. Door Prins Carnaval en zijn gemalin werden we zaterdag 9 februari op Lights Beach onthaald met champagne en een heerlijke salade, geserveerd op het terras met uitzicht op de oceaan. Ontzettend fijn was de warme douche en zeep, want die hadden we al een aantal dagen niet gehad.

Zondagochtend staan we niet al te vroeg op, nuttigen een heerlijk ontbijt (de muesli laten we mooi links liggen) en gaan dan een aantal prachtige strandjes bekijken. Daarna hebben we als lunch een kaasplateau - uiteraard met 'n heerlijk koel glaasje witte wijn. De meeste kaas wordt gemaakt door het 'kaasboerke', een rasechte Australiër, maar met zijn blozend rond gezicht en zijn kiel met zakdoek doet hij voor geen Nederlands boerke onder. Later nuttigen we nog een supergrote ijsco, ook alweer zelfgemaakt.

Maandagochtend bezoeken we Berts 'baby' in Denmark. In Nederland hadden Bert en Ethne al een barometermuseum en nu staat de grootste waterbarometer ter wereld in Denmark en wel in de 'Bolletower'. Er hangen ook veel oude prenten over barometers en een serie antieke barometers. Enfin, het was heel erg de moeite waard om daar een rondleiding van de master himself te krijgen. Kijk maar eens op <http://www.bertbolle.com>.

Op dinsdag hebben wij een stuk van de Bibbulmun Track gelopen dat we anders zouden missen. Vanwaar we door Bert en Ethne opgehaald zijn tot in Denmark was toch ruim 4 uur lopen. We deden 's middags wat boodschappen voor de komende 5 dagen lopen.

Woensdagochtend zijn er nog wat foto's gemaakt, waaronder een hele leuke in in de tuin bij de 'schildpadrots', en dan is het tijd om in de auto te stappen en naar ons vertrekpunt te rijden. Daar eerst een picknick, en als de honger gestild is en de dorst gelest, nemen we afscheid en verdwijnen wij weer tussen de bomen, ver weg van de luxe van de laatste dagen!

ONTVANGEN: 17 FEB 2008
AFZENDER: BERT BOLLE

Na een telefoontje van Herman, de zondag erna, dat ze op ongeveer een uur lopen van hun eindpunt waren, reden Ethne en ik naar Albany, zo'n 50 km ten oosten van Denmark. Peter Morris van het blad de Albany Weekender was dermate geïnteresseerd in de Lieventjes dat hij er zelfs op zondag op af wilde gaan, dus die zou ook van de partij zijn.

Intussen liepen Herman en Anneke hun laatste kilometers door de straten van Albany. Net toen Ethne en ik hen



in het vizier kregen, liepen ze richting de Amity, een replica van de brigantijn waarmee de eerste Engelsen in 1826 bij het huidige Albany aan land kwamen om er zich te vestigen. Nog net op tijd kon ik onze nijvere lopers vastleggen toen ze het schip passeerden. Ze roken de stal, want ze liepen sneller dan de wind, zo leek het.

De 'Southern Terminus' van de Bibbulmun Track ligt pal naast het voormalige treinstation van Albany, dat tegenwoordig dienst doet als Visitor Centre. Hier lieten Herman en Anneke zich om klokslag 1 uur fotograferen, trots op hun mijlpaal.

Het ontvangstcomité was piepklein, maarrrr... er was champagne, er werd uitbundig geknuffeld en er moest een

interview worden weggegeven want verslaggever Peter was gearriveerd met zijn recorder en wilde van alles weten. Pas na ruim een half uur ging hij weg.

Daarna afmelden in het Albany Visitor Centre. Spontane felicitaties alom. Ze hadden het gehaald, die twee! Een enorme prestatie, waarbij we niet mogen vergeten dat onze Brabantertjes beiden zestigers zijn!

De Aussies aan wie we over de avonturen van onze vrienden vertelden, reageerden allen vol respect. Men weet hier heel goed hoe zwaar die Bibbulmun Track is: een lange tocht die bepaald niet over gebaande wegen gaat, maar door pure wildernis, door geaccidenteerd terrein of zand, met als enige luxe hier en daar een slaaphut die slechts bestaat uit een dak met twee wanden, een vlonder, een plastic doos met een logboek, en als toegift een poepdoos vol vliegen en muggen die allemaal kennis met je willen maken én bij je willen blijven... Op zo'n tocht ben je volledig op jezelf én op elkaar aangewezen.

Hulde aan onze lieve vrienden die ten volle hebben bewezen dat ze deze prestatie aankonden en er nog een hoop plezier aan beleefden ook. Morgen in alle vroegte nemen ze de bus naar Perth waar ze midden in de middag aankomen.

ONTVANGEN: 4 MAART 2008
AFZENDER: HERMANNEKE

Even een kleine update vanuit Denmark, waar wij alweer te gast zijn bij Ethne en Bert en dus meteen een mailtje kunnen sturen.

Nadat we onze wandeling hadden beëindigd in Albany, hebben we in Perth ons campertje opgehaald waarmee we de komende weken een grote rondreis gaan maken. Na aankomst in Denmark zijn we de eerste week bezig geweest met het wassen van onze wandelspullen, het poetsen van de schoenen, het schoonmaken van de benzine brander en het sorteren van spullen die wel of niet mee moeten in het campertje. Dus ook veel inkopen gedaan, van peper en zout tot wc-papier. Verder hebben we voor 4 dagen eten in huis gehaald en een extra 15 liter drinkwater tankje. Een nieuw avontuur kan beginnen!

-Herman en Anneke Lieven-
FOTO'S BERT BOLLE